

Beeld — Battle of the Bicky's

De Bickyburger is een onmisbaar onderdeel van het dieet van de Leuvense student. Meestal luidt het motto "hoe vettiger, hoe prettiger," maar er is dringend nood aan meer nuance. Wij zochten de beste Bicky Cheese van Leuven. [Lees meer op pagina 13.](#) (Foto: Vincent Peeters)

ONDERWIJS
Onderwijscongres
Studentenraad 4

INTERNATIONAAL
Amsterdamse
studenten op straat 6

SOCIAAL
Appeltans blijft
huisjesmelken 9

CULTUUR
NFK en Mecenass
exposeren 15

STUDENTENKOEPEL HEEFT STRUCTUREEL PROBLEEM

Presessen nemen LOKO op de korrel

Waar is LOKO eigenlijk mee bezig? Dat vragen enkele presessen zich af. Een slecht verteerde opsplitsing zou de Leuvense studentenkoepel zwaar op de maag liggen. Voorzitter Karel Van Den Bossche kaatst de bal terug naar de kringen.

KORNEEL DE SCHAMP,
RODERIK DE TURCK EN
SAM RIJNDERS

Het was de korte duur van de eerste Algemene Vergadering (AV) van het tweede semester die de emmer van enkele presessen deed overlopen. De AV is het hoogste orgaan van LOKO. In dat studentenparlement leggen haar mandatarissen en coördinatoren verantwoording af aan de Leuvense studentenkringen.

"Het was nogal schandelijk," vindt Ewoud De Sadeleer, preses van filosofiekring NFK.

"Na minder dan 25 minuten waren alle strategische punten behandeld." Ook waren begrotingsdocumenten niet in orde en wist voorzitter Karel Van Den Bossche niet waarom iemand een uiteenzetting kwam geven. Volgens LOKO was de korte duur een uitzondering in een luwe periode. Toch spreken De Sadeleer en anderen over een structureel inhoudelijk en organisatorisch probleem.

Ook de tweede AV afgelopen vrijdag verliep immers verre van rimpelloos. Daar stelde de studentenkoepel haar nieu-

we begroting voor, opgesteld na zware besparingen. "Dat vond ik nog het meest schandelijk," zegt een lid van de AV. "We vielen compleet uit de lucht. Nooit had het bestuur van LOKO gezegd hoeveel ze moesten besparen." Dat uit de herbegroting bleek dat LOKO haar reserves aanboorde, stoorde hem nog meer. "Dit gaat een staartje krijgen. Als AV willen we meer inspraak over waar bespaard wordt. Bij

"Sinds de splitsing tussen LOKO en Stura bespreken we veel minder"

VICTOR MAZEREEL
(PRESES MEDICA)

teambuilding valt nog genoeg geld te halen. Het is ook niet normaal dat de 24 urenloop al twee jaar meer dan 10.000 euro verlies draait."

Ook VTK-preses Manu De Block wist niet wat hij vrijdag zag. "Hun begrotingscontrole was niet duidelijk en de cijfers over de uitgaven waren nietszeggend. Dat zou niet mogen voor een koepel die zoveel werkingsmiddelen krijgt en zelfs mensen betaalt om die te beheren."

Stura-schisma

Naar de oorzaak van de problemen moet niet ver gezocht worden. "Sinds de splitsing tussen LOKO en Stura (*de Studentenraad KU Leuven, red.*) bespreken we veel minder op vergaderingen," zegt Victor Mazereel, preses van Medica. "Mensen zitten er pro forma, omdat er toch niet veel beslist wordt," vult preses Arthur Vermeire van rechtenskring VRG aan.

Lees verder op pagina 12.

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Studiegeld niet-Europese studenten de hoogte in

Niet alleen Vlaamse studenten moeten volgend jaar meer studiegeld betalen. Ook hun niet-Europese collega's ontsnappen er niet aan. Zo zal een master Europese Studies voortaan 3.500 euro in plaats van 890 euro kosten, en moeten ze jaarlijks 1.350 euro voor een bachelor in Business Administration neertellen. De betrokken faculteiten betogen dat ze het geld goed kunnen gebruiken voor meer ondersteuning. Meer nog: onze opleidingen zijn nu zo goedkoop, dat het imago van de KU Leuven eronder lijdt. "Studenten uit Azië en Amerika kunnen niet geloven dat we zo goedkoop zijn. Daardoor denken ze dat de kwaliteit minder is, zegt programmadirecteur European Studies Stephan Keukeleire.

Andere faculteiten weigeren hun studiegelden te verhogen. "Dit is discriminatie," zegt Lieve Gilis, administratief directeur van de faculteit Wetenschappen. "We kunnen absoluut meer middelen gebruiken, maar niet zo, niet ten koste van de studenten." (sr&mdb)

Lees het hele artikel op pagina 6.

Debat

Opinie

Splinter

Baggergeneratie

"Another one bites the dust." Meer dacht ik niet, toen ik het hoorde. Weeral was een leeftijdsgenoot uit het leven gestapt, zoals dat dan heet. Alsof hij even sigaretten in de nachtwinkel om de hoek halen was.

Vreemd genoeg was mijn reactie meer onverschilligheid dan verdriet. Ja, deze keer viel de bom minder dicht bij huis. Niet iedereen kan je beste vriend zijn. Inderdaad, de lijdensweg klonk ondertussen bekend, bijna cliché. Is het niet de relatie, dan wel de studie die faalt. Toch is er meer aan de hand. Dit heet gewenning.

Zelfdoding: een op de tien studenten overwoog het en een op de honderd probeerde het. (Zie *Veto 4102*.) Voor jongeren is het ondertussen de grootste doodsoorzaak. Niet het verkeer, noch drugs en al helemaal geen gekken met maaiende machinegeweren, maar wijzelf zijn onze ergste vijand. Niet voor niets spreken psychiater Dirk De Wachter en psycholoog Paul Verhaeghe over een epidemie van depressies en andere geestesziekten. Niet voor niets zijn hun boeken bestsellers.

"Waarom" is altijd de belangrijkste vraag en het antwoord daarop zoeken we steevast in een persoonlijk verhaal. Het lief dat minder lief bleek dan gedacht. Ouders die scheidden. Hersenen die nooit goed spoorden. Allemaal geruststellende gedachten. Hij sprong, maar ik blijf met beide voeten op de grond. Vooral: ze staan ons toe de ogen te sluiten voor de structurele problemen van een samenleving in verval.

Ironisch genoeg gaat het in de eerste plaats om die huidige weerzin om de context te zien. "Nooit had je meer kansen, je moet ze alleen maar grijpen," luidt het mantra. Ook hier verraden woorden waarden. Alsof we allemaal maar in dezelfde ballenbak van het leven hebben te graaien. Alsof slagen niet meer is dan je arm strekken en de dag plukken. Alsof falen altijd je eigen fout is.

Het is zo'n samenleving waar mantelzorgers profiteurs worden. Gehandicapt kind of demente ouder? Weinig verschil met een winnend ticket in de loterij. Burn-out? Alleen dwazen willen tegelijkertijd een job, een gezin en een sociaal leven. Werkloos? Wacht maar tot je de rekeningen niet meer kan betalen. Te dik? Eet minder. Te zwart? Niet zeuren, want racisme is relatief.

Context matters. Misschien is het beroeps-misvorming als socioloog, maar ik geloof dat het sukkelstraatje meer dan een verkeerde afslag is. Want buiten ziet het er niet goed uit. Is het niet de economie, dan wel de planeet die vergaat. Onze generatie mag vooral rommel ruimen. Baggeren, daar zijn wij Vlamingen goed in. Komt van pas in een continent dat verarmt en een land dat letterlijk verzinkt.

Cijfers meer jouw ding? In Griekenland steeg het aantal zelfdodingen sinds de crisis met een kwart. Al wat jong is, vertrekt of verzuipt.

Je meent misschien dat ik overdrijf. Het is hier toch niet Griekenland, laat staan een Afrikaans eboladorp? Leven we niet in een van de rijkste regio's ter wereld? Ja, maar wat is enger dan niets meer te winnen en alles te verliezen hebben? De generatie van onze ouders was vaak de eerste die naar het hoger onderwijs trok. Wij krijgen vooral te horen dat we niet te lang en economisch efficiënt moeten studeren.

"De jongeren van vandaag zijn veel weerbaarder," zei kinderpsychiater Peter Adriaenssens in de vorige *Veto*. Gelukkig maar, denk ik dan.

Ze zeggen dat geen ouder z'n kind zou moeten begraven. Laat mij daaraan toevoegen dat niemand z'n vrienden van de sporen zou moeten schrapen. Dat geen samenleving haar jeugd zo mag vergooien. Want dit is geen zelfdoding meer, noch zelfmoord. Dit is moord.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#vetodebat Zijn politieke ideologieën te star?

Al ongeveer honderdvijftig jaar tekenen partijen present in het Belgische politieke landschap. Maar zijn de ideologieën die zij aanhangen te star? En lijken ze te veel op elkaar? MIKA TUYAERTS

Marc Hooghe (politicoloog)

"Ik denk juist dat er in het huidige debat een aantal heel opvallende keuzes kunnen gemaakt worden. Je kan er je gading tussen vinden, maar dat het schoentje nooit honderd procent past, is normaal. Het kenmerk van democratie is immers dat je je aansluit bij een grotere groep die het beleid bepaalt, een individu kan met zijn eigen mening nooit het beleid van zo een groep vastleggen, daarvoor zijn we met te veel."

"Politieke ideologieën zijn trouwens geen afgebakend gegeven. Vandaag de dag zie je dat alle grote partijen van alles aan het uitspoken zijn tegen hun ideologie. Er is bijvoorbeeld N-VA, dat al jaren voor Vlaamse onafhankelijkheid pleit, maar na de verkiezingen gezegd heeft die plannen voor vijf jaar in de koelkast te stoppen. **Er zijn dus inderdaad ideologieën die we kunnen afbakenen, maar partijen brengen die flexibel in de praktijk.**"

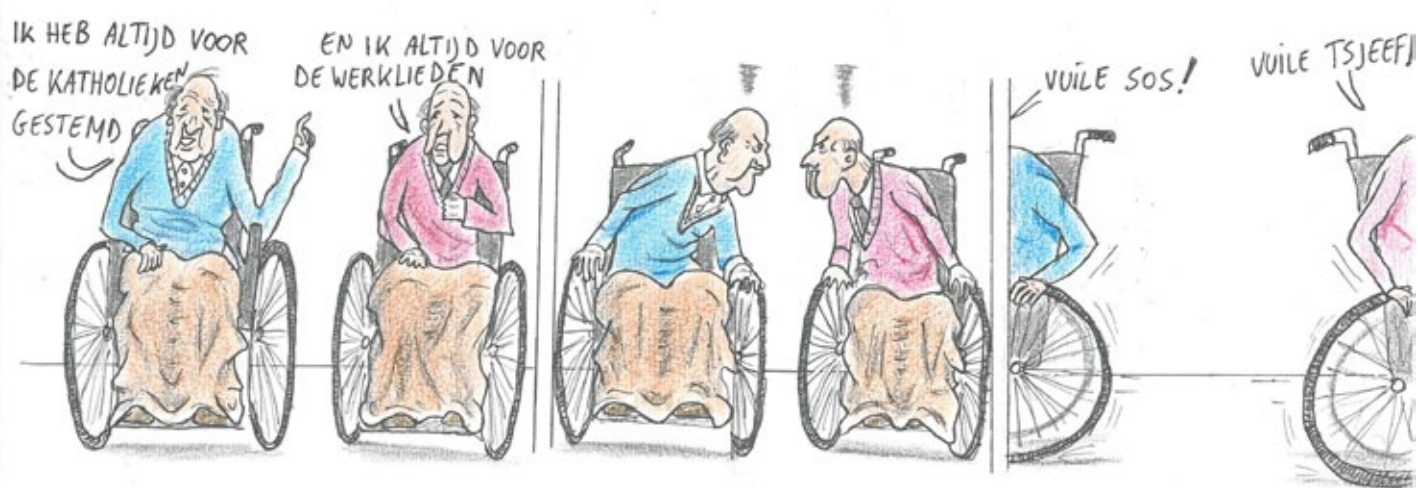
"Als politicoloog vind ik de huidige fase dan ook goed omdat partijen vroeger te veel naar elkaar neigden en opschoven naar het centrum, terwijl ze vandaag duidelijk stelling kiezen, waardoor de breedte van het politieke spectrum beter benut wordt. Ik sta hier zeer positief tegenover, want het brengt meer debat met zich mee en hoe meer debat, hoe beter."

David Van Reybrouck (auteur)

"Het tijdperk van de klassieke partij is voorbij. Mensen zeggen vaak dat de democratie in crisis is, maar dat is niet zo, ze verandert alleen maar. **Het geloof van de maatschappij in politieke partijen daalt, maar ze blijft wel politiek geëngageerd.** Daarom dat mensen, zoals de auteur van de Splinter (*zie Veto 4115*), niet levenslang met een enkele partij willen trouwen. Het huidige stelsel is erg rigide."

"Ik ben van mening dat in het politieke spectrum alles dicht op mekaar blijft liggen. Binnen Europa zie je weinig echte dwarsliggers, behalve misschien Syriza in Griekenland. Hun visie wijkt wel sterk af van de Europese consensus. In de rest van het continent verschillen partijen licht van elkaar, maar anderzijds is die democratie zodanig een participatie en mediocratie geworden, waardoor ze op hun verschillen moeten hameren, die soms groot, maar vaak ook klein zijn."

"Hierdoor krijg je discussies waarin één partij A zegt en een andere automatisch B om zich te profileren. Daarnaast dienen die partijen ook vooral het eigenbelang en de korte termijn. Ik kan mij voorstellen dat mensen zich daar maatschappelijk niet aan willen binden. Daarom denk ik dat een radicaal ander geluid mogelijk is, buiten het primitieve spelletje dat politiek vandaag is."

Martijn Stoop

Lezersreacties

Stef Maelstaf (@StefMaelstaf, via Twitter): "Vanuit je eigen ideologische achtergrond nadenken en kritisch zijn. Zelfs de grootste fanboy moet durven kritiek geven."

Veto zet recht

Velobaas Jos Vandikkelen laat weten dat Velo geen twee, maar twintig van de 250 LEV-fietsen verkocht. Onze verontschuldigen.

VRAAG VAN DEZE WEEK

HET HOGE ZELFMOORDCIJFER: DE SCHULD VAN DE SAMENLEVING?
Discussieer mee op Facebook.com/vetoleuven en Twitter.com/veto_be

OPEN BRIEF VAN JONGE ONDERZOEKERS AAN DE REGERINGEN

Besparingen zorgen voor bezorgdheid

De aangekondigde besparingen deden al heel wat instellingen in de pen kruipen. Ook binnen de geesteswetenschappen (Letteren, Wijsbegeerte en Godsdienstwetenschappen) heerst bezorgdheid.

SIMON GRYPONPREZ EN PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Enkele jonge onderzoekers aan de faculteit Letteren van de KU Leuven schreven eind vorig jaar twee brieven naar de kabinetten van Vlaams minister Philippe Muyters (N-VA), bevoegd voor innovatie en naar dat van Elke Sleurs (N-VA), federaal staatssecretaris voor wetenschapsbeleid. Daarin uitten ze hun ongerustheid over de impact van de besparingen op het onderzoek binnen de geesteswetenschappen.

Besparingen

Luk Draye, decaan van de Letterenfaculteit: "De directe aanleiding was de berichtgeving over de besparing in nationale wetenschappelijke instellingen zoals het Rijksarchief en de Koninklijke Bibliotheek, die natuurlijk voor mensen van geesteswetenschappen van bijzonder belang zijn." De besparingen en de onduidelijkheid er

schappen onder druk en demotiveren jonge onderzoekers. Terwijl wetenschappelijk onderzoek binnen dit onderzoeksdomein cruciaal is om onze maatschappij te doorgronden, aldus de initiatiefnemers.

Volgens Draye leeft de bezorgdheid niet enkel aan de KU Leuven. "Het is geen puur Vlaamse aangelegenheid, dit gaat wel degelijk het hele land aan." Ook de Letterenfaculteit van de UGent ondertekende mee de brieven, en ook de ULB en een hele reeks Waalse universiteiten steunden het initiatief. Draye: "Het ABAP (*assisterend en academisch personeel, red.*) spreekt niet namens Letteren Leuven maar namens de geesteswetenschappen in het algemeen. Ook de faculteiten Theologie en Wijsbegeerte staan achter het initiatief. Het is dus geen klein Leuven Letterenverhaal."

Reactie

Op het kabinet van staatssecretaris Sleurs klinkt de reactie enigszins ge-

We begrijpen de bezorgdheid maar we zijn er aan de andere kant ook van overtuigd dat het wetenschappelijk onderzoek niet zal verdwijnen." Volgens Lemaire zal het wetenschapsbeleid vooral een modernisering van het onderzoek inhouden, bijvoorbeeld door de wetenschappelijke instellingen te verzelfstandigen.

Op het kabinet-Muyters wordt vooral gerekend op meer samenwerking. Bruno Lambrecht, adjunct-kabinetschef van minister Muyters: "De besparingen zijn natuurlijk een gegeven en er zal dus logischerwijs minder geïnvesteerd worden, tenzij er meer samen wordt gedaan." Volgens Lemaire brengen de besparingen ook nieuwe mogelijkheden met zich mee en wordt er voldoende ruimte gegeven aan de instellingen om zelf creatief te zijn. "Bijvoorbeeld de verzelfstandiging van de wetenschappelijke instellingen zal mogelijkheden bieden aan universitaire onderzoeksgroepen om ermee samen

te werken en om gezamenlijk zaken te doen met de middelen." Ook stelt hij dat geesteswetenschappen in verhouding minder zwaar getroffen zullen worden dan andere wetenschapsdomeinen.

Ondertussen is er ook al een onderhoud geweest tussen het

begrip was voor de zorgen die in de brief zijn uitgesproken. We zullen daar zeker verder aan werken, dat was zo ongeveer de reactie."

Ook Bram De Ridder, doctoraatsstudent aan de KU Leuven en één van de initiatiefnemers, is hoopvol. Hij spreekt van een constructief

"Het is geen puur Vlaamse aangelegenheid, maar doorheen het hele land gedragen"

LUK DRAYE
(DECAAN FACULTEIT LETTEREN)

rond zetten volgens de brieven de kwaliteit van het wetenschappelijk onderzoek binnen de geesteswetenschappen.

ruststellend. Jeroen Lemaire, woordvoerder van het kabinet: "Ik denk dat er absoluut geen reden tot paniek is.

"Er is absoluut geen reden tot paniek"

JEROEN LEMAIRE
(WOORDVOERDER ELKE SLEURS)

kabinet van Muyters en de brieven. Luk Draye is enigszins optimistisch, maar verwacht wel concrete actie. "Hoe de zorgen concreet weggenomen zijn, valt nog te bezien, maar ik denk dat het positief is dat er luisterbereidheid en

gesprek. Concrete maatregelen zijn nog niet bekend maar volgens Lambrecht is dit gesprek niet het einde. "Ik heb ook aangeboden om contact te houden en om voorstellen te doen. Dat zal ons ook helpen om het beleid beter te plaatsen."

Lezersbrief Burgerschap is een sociaal contract

Volgens officiële bronnen trokken reeds 300 Belgen naar Syrië. Deze mensen verlaten het land waar ze burgerrechten genieten en trekken naar het Midden-Oosten om hun idealen en overtuiging te verdedigen. Eén van de maatregelen die regering heeft genomen om de radicalisering af te stoppen is het afnemen van de nationaliteit, dit houdt in dat de persoon in kwestie zijn of haar burgerrechten verliest. Belangrijk hierbij is dat het enkel gaat om mensen met een dubbele nationaliteit. Mag een overheid deze maatregel treffen?

Eerst en vooral is het belangrijk te schetsen wat het betekent om een nationaliteit te bezitten en bij uitbreiding wat het betekent om burgerrechten te mogen genieten. Thomas Hobbes beschreef zijn visie op het

sociaal contract dat burgers sluiten met de overheid waar zij onderdaan van willen zijn. Het gaat hier duidelijk over de intentie om onderdeel te zijn van een staat. Mensen die hun veiligheid verkiezen boven hun vrijheid sluiten een contract met de overheid. Deze overheid zorgt niet alleen voor de veiligheid van zijn onderdanen, maar verzorgt de noden van de burgers voor een degelijk en huuraan bestaan. In de hedendaagse context betekent dit dat burgers belastingen betalen en de basiswaarden van een staat accepteren en in ruil daarvoor van veiligheid en een sociaal vangnet genieten.

Behoren tot een staat is dubbelzijdig, enerzijds moet een burger voldoen aan de vereisten om tot een staat te mogen behoren en in ruil hiervoor ontvangt de burger zijn

rechten. Anderzijds accepteert een burger de basiswaarden en normen die een staat stelt en zijn opgenomen in wetgeving; dit zijn de plichten die een burger accepteert. Samen leven met anderen binnen een staat veronderstelt een wederzijdse inspanning, een sociaal contract. Wanneer iemand dit contract breekt, wordt deze persoon gestraft. De wijze waarop iemand gestraft wordt zijn legio, maar de maximale straf is de opzegging van het sociale contract met de staat. Deze oplossing is de laatste en meest drastische uitweg die kan worden gekozen, de overheid trekt de burgerrechten van een persoon in en deze persoon wordt niet meer als onderdaan van die overheid beschouwd.

In het concrete geval van de Syriëstrijders wordt deze optie aangehaald door de

federale regering. Personen die naar Syrië trekken breken het sociale contract met de Belgische staat, in het bijzonder de basiswaarden en normen van onze samenleving. België is een democratische staat, dit zit vervat in de wetten en in de verdragen die de overheid heeft gesloten. Wanneer iemand naar Syrië trekt om zich aan te sluiten bij een Jihadistische beweging, dan verzet die zich tegen de democratische principes die onze samenleving aanhangt en dus verzet die zich ook tegen het sociale contract dat gesloten is met de staat waarin hij of zij burgerrechten geniet. Vandaar is het acceptabel dat een overheid de burgerrechten van een individu afneemt.

Arron Wils

Onderwijscongres Stura

Slotdebat Onderwijs ten dienste van de arbeidsmarkt?

Tijdens het slotdebat van het congres van de Studentenraad KU Leuven kruisten actoren uit de politiek, werkgeversorganisaties en onderwijs de degens over de afstemming tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt.

KAREL PEETERS

Het debat, dat het sluitstuk was van een dag gevuld met sessies en panelgesprekken, werd gevoerd door Fons Leroy, bestuurder bij VDAB, Sonja Teughels, adviseur bij VOKA, rector Rik Torfs en Ann Brussel, Vlaams volksvertegenwoordiger voor OpenVLD.

Het ontbreken van een linkse stem duwde Rik Torfs, zelf oud-senator voor de CD&V, in de rol van sociaal gelaat in dit debat. In de zaal zaten vooral studentenvertegenwoordigers en enkele leden van Comac, de radicaal-linkse studentenbeweging. De modale Leuvense student schitterde in afwezigheid, niet alleen in het publiek, maar ook onder de panelleden.

Leroy trapte het debat af met enkele zware uitspraken: "De babyboomgeneratie gaat bijna op pensioen, dat zijn veel vacatures om in te vullen en daarnaast moeten er ook nog nieuwe jobs worden gecreëerd. Dit zijn honderdduizenden plaatsen waar we weerbare en goed opgeleide mensen voor nodig hebben."

Weerbaarheid

Die weerbaarheid komt voort uit meer dan enkel studeren, klinkt het unaniem. Persoonlijke ontwikkeling en algemene vorming maken iemand flexibel en dus aantrekkelijker voor de arbeidsmarkt. Leroy: "Niet iedereen gaat ook aan de slag in een sector die dicht bij zijn of haar studies ligt."

"Zij die vandaag studeren gaan morgen jobs doen die vandaag nog niet bestaan," gaat Teughels verder.

"Er zijn een aantal richtingen die je opleiden naar de werkloosheid"

SONJA TEUGHEL
(VOKA)

Maar in de ogen van Teughels en Leroy is niet elke opleiding even nuttig voor de arbeidsmarkt. Kop van jut waren de opleidingen journalistiek, filosofie en speciale opleidingen zoals "welfaremanager" of "vitaliteitscoach". "Voor sommige diploma's moet je je bijna schamen, zoals een tatoeage van een ex-lief," lacht Torfs. Teughels vult aan: "Er zijn een aantal richtingen die je opleiden naar werkloosheid." Al uiten over die laatste uitspraak enkele aanwezigen hun ongenoegen op Twitter.

Maar ook de studenten moeten groter durven denken. "Toon een filosoof dat hij ook een ondernemer kan zijn, een student mag zich niet opsluiten in de keuze die hij gemaakt heeft," argumenteert Torfs, die met zelf-uitgevonden oneliners de sfeer luchtig hield gedurende het anderhalf uur durende debat.

ONDERWIJSCONGRES STUDENTENRAAD KU LEUVEN (Her)oriënteer jezelf!

Rik Torfs (KU Leuven), Ann Brussel (Open Vld), moderator Remy Amkreutz, Fons Leroy (VDAB) en Sonja Teughels (Voka) in debat over de dienstbaarheid van het hoger onderwijs.

Foto: Kalina De Blauwe

Een hele zaterdag palaveren over (her)oriëntering. Klinkt weinig aantrekkelijk? Een tweehonderdtal aanwezigen dacht er anders over en werd beloond voor hun moeite.

KORNEEL DE SCHAMP

Voor het tweede jaar op rij organiseerde de Studentenraad KU Leuven haar Onderwijscongres. Deze keer niet in het midden van het eerste semester, maar wel aan het begin van het tweede. Als onderwerp werd er gekozen voor (her)oriëntering, brandend actueel sinds de nieuwe Vlaamse regering zich richt op een niet-bindende toelatingsproef.

De affiche oogde aantrekkelijk. Er werd afgetrapt met een panelgesprek, waarbij Lora Hasenbroekx, de 16-jarige voorzitter van de Vlaamse Scholierenkoepel, dapper haar mannetje

Paul De Knop schoot tussendoor even de 30%-regel van de KU Leuven af

stond tussen onderwijsexperten Chris Smits van het VVKSO - de koepel van het katholiek onderwijs- en Paul De Knop, rector van de Vrije Universiteit Brussel. Simon Van Damme mocht als kabinetsmedewerker van minister van Onderwijs Hilde Crevits het regeringsbeleid verdedigen.

30 procent

Er kwam weinig vuurwerk, mede omdat iedereen het eens leek te zijn dat er toch minstens een soort van oriënteringsproef moest komen in het middelbaar onderwijs. Smits toonde zich ietwat huiverachtig over de validiteit van een dergelijke proef, omdat het niet evident zou zijn die te ontwikkelen. De Knop kante zich wel resoluut tegen een bindende toelatingsproef aan de universiteiten, al haastte Van Damme zich om te stellen dat de geplande niet-bindende toelatingsproef meer weg heeft van een oriënteringsproef.

Verder liet De Knop zich opmerken door tussendoor de veelbesproken 30%-regel van de KU Leuven af te schieten. Vanaf volgend academiejaar mag je immers niet meer verder studeren aan de KU Leuven wanneer je minder dan 30% van je studiepunten behaalt. "Laat studenten maar eens falen," klonk het met een duidelijke sneer richting vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt, de bezieler van de regel.

Hasenbroekx zette verrassend mondig het standpunt van de scholieren uiteen, die vooral meer en betere begeleiding vroegen. Zelf stonden ze niet afkerig tegen een oriënteringsproef, zolang die positief gekaderd wordt en uitgaat van de krachten van de studenten-in-spe. De discussie bleef echter conceptueel op de vlakte. Op het einde ontweek Van Damme nog handig een vraag over de financiering van de aankomende testen, die volgens hem "hopelijk zichzelf zullen betalen."

Besparingslandschap

In de namiddag kwamen verschillende experts hun visie op oriënteringsbeleid uiteenzetten. Een jarige Ludo Me-

lis, vroeger nog vicerector Onderwijsbeleid onder rector Mark Waer, bereidt nu in opdracht van het ministerie een pakket maatregelen voor. Na het uiteenzetten van een zeer geïntegreerde en complexe visie op oriënteringsbeleid en mogelijke proeven, liet hij een duidelijke boodschap horen. "Als je het niet goed kan doen, doe het dan niet," zei hij verwijzend naar de constante besparingsdruk in het Vlaamse onderwijslandschap.

Ook economie Ides Nicaise kwam met interessant materiaal over toelatingsproeven. Volgens een test uit het midden jaren 90 stijgt het aantal valse negatieven immers als men gaat kijken naar groepen uit lagere sociale klassen. Daar falen veel meer mensen voor een bindende toelatingsproef hoewel ze uiteindelijk wel een diploma zouden halen. Cijfers die Nicaise meteen gebruikte om zijn pleidooi voor enkel een niet-bindende oriënteringsproef kracht bij te zetten.

Gadgetoir hoogtepunt: waterflesjes met bedrukt logo

Het waren maar twee van de elf sprekers, maar de interessante namiddag bracht alvast veel nieuwe inzichten voor iedereen die om onderwijs wakker ligt. Het congres eindigde met een slotdebat (zie kader) en een receptie. De organisatie was alvast geslaagd, met de mooie *gebrande* Onderwijscongreswaterflesjes als gadgetoir hoogtepunt. Organisatoren Nathalie De Beukelaer en Martijn Roelen kunnen tevreden zijn.

Het Schaduwkabinet

DE REGERINGSCOMMISSARIS

Macht zit soms in kleine hoekjes aan de KU Leuven. Tweewekelijks gaan we op zoek naar geheime machtsbassisen.

Regeringscommissaris houdt universiteit binnen de lijntjes

De Vlaamse Regering subsidieert niet alleen de universiteit, ze controleert ze ook. Daarvoor heeft de regering een college van regeringscommissarissen aangesteld. Maar wat doen ze concreet?

JASPER VAN LOY

De KU Leuven ontvangt financiële middelen van de Vlaamse Overheid. Die wil natuurlijk dat de universiteit die besteedt aan waar ze voor bedoeld zijn. Om dat te controleren, bestaat sinds de jaren 90 de functie van regeringscommissaris.

De regeringscommissarissen op de Vlaamse hogescholen en universiteiten zijn in totaal met zeven. Ze vormen een college dat zes keer per jaar vergadert. Elk

Crevits. "Die middelen verdelen de regeringscommissarissen in onderlinge verstandhouding."

De regeringscommissaris van de KU Leuven is sinds 2009 Jozef De Cuyper. Hij koos ervoor op de achtergrond te blijven en niet aan dit artikel mee te werken. Zo wil hij de objectiviteit die van hem geëist wordt, vrijwaren.

Verantwoording

"De regeringscommissaris is een ambtenaar van de Vlaamse Ge-

geringscommissaris sinds 2009 en werkte dus ook voor Crevits' voorgangers Pascal Smet en Frank Vandenbroucke (*beiden sp.a, red.*). Volgens Vaesen heeft De Cuyper geen enkele invloed op het beleid. "Het enige waar hij mee bezig is, is of wat we doen volgens de wettelijke bepalingen verloopt."

Procedures

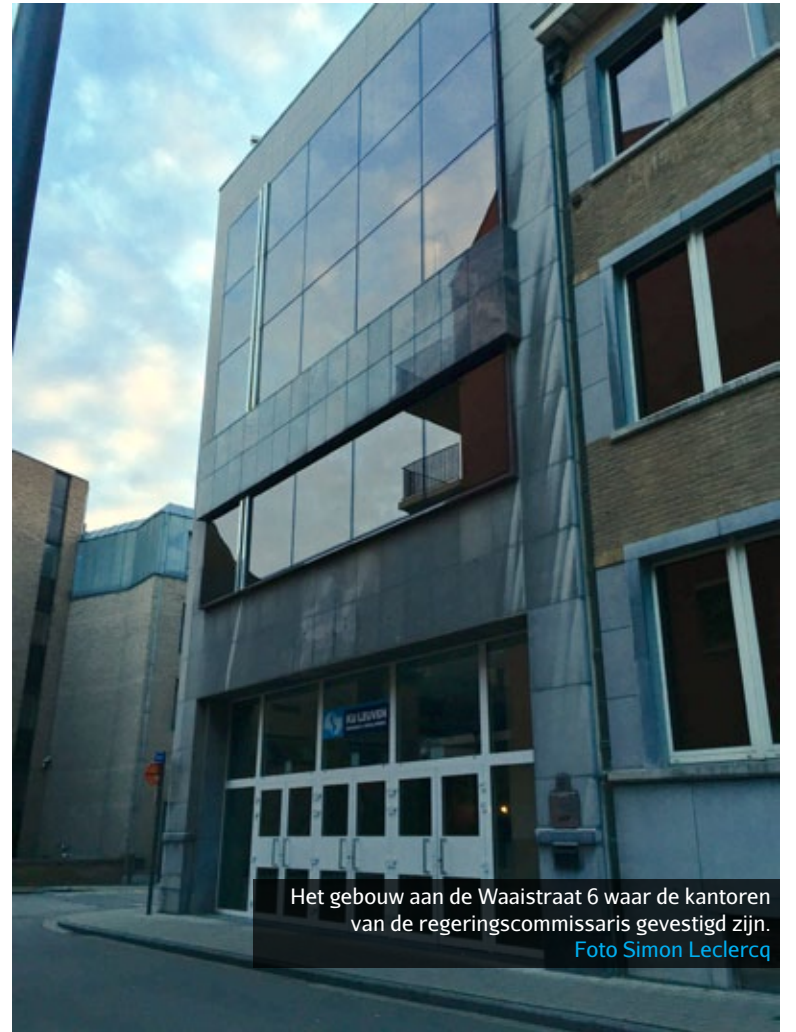
Een van de aspecten waar de regeringscommissaris op toeziet, is het aankoopbeleid van de KU Leuven. "Wanneer wij een aanbesteding plaatsen, moeten wij alle bedrijven de kans geven om daarop in te gaan," zegt Vaesen. "Ook controleert hij of we het bedrijf hebben gekozen dat de beste kwaliteit biedt en het goedkoopste is."

Ook over het personeelsbeleid waakt De Cuyper. "Om iemand bijvoorbeeld te bevorderen tot hoogleraar of een hogere anciënniteit te geven, moet je bepaalde procedures volgen," zegt Vaesen.

De hoofdtaak van de regeringscommissaris is de begroting van de KU Leuven. "Hij kan de begroting goed- of afkeuren en in dat laatste geval een advies verstrekken aan de Vlaamse Regering," zegt het kabinet van Hilde Crevits. "Als een instelling een onwettelijke beslissing neemt, kan de regeringscommissaris bij de Vlaamse Regering een beroep instellen."

Humor

Binnen het kader van die opdrachten heeft De Cuyper een zitje in heel wat organen binnen de KU Leuven. Zo heeft hij onder andere in de Academische Raad, de Raad van Bestuur en het Gemeenschappelijk Bureau een

Het gebouw aan de Waaistraat 6 waar de kantoren van de regeringscommissaris gevestigd zijn. Foto Simon Leclercq

"Op het beleid heeft de regeringscommissaris geen enkele invloed"

JOS VAESSEN, DIRECTEUR-GENERAAL RECTORALE DIENSTEN

zijn ze verantwoordelijk voor een aantal universiteiten of hogescholen.

Van hun bevindingen brengen ze één keer per jaar verslag uit aan minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V). "Voor de uitoefening van hun werkzaamheden beschikken ze over ongeveer 30 personeelsleden en een jaarlijks werkingsbudget," klinkt het op het kabinet van

meenschap. Zoals alle ambtenaren wordt hij aangesteld na een procedure met examens," zegt Jos Vaesen, directeur-generaal van de rectorale diensten. "Hij moet enkel verantwoording afleggen tegenover de minister van Onderwijs."

Wie de minister van Onderwijs is, is overigens van geen enkel belang. De Cuyper is re-

raadgevende stem. Ook de werking van die en alle andere medezeggenschapsorganen is een van de dingen die hij moet controleren. Verder vervult de regeringscommissaris geen ambt binnen de KU Leuven.

"De samenwerking met de regeringscommissaris verloopt uitstekend," zegt rector Rik Torfs. "Hij is altijd uitstekend voorbereid en heeft veel ervaring in beleidszaken. Ook als mens is hij heel aangenaam. Hij heeft

veel zin voor humor, en zonder humor kom je nergens."

Torfs vindt de taak van regeringscommissaris heel belangrijk. "Uiteraard wil de universiteit niets illegaals doen, maar de wetgeving in dit land is nu eenmaal enorm complex," beseft hij. "Ik kan begrijpen dat als een regeringscommissaris als een soort politieman optreedt, hij dan nefast is voor het beleid. In het geval van Jozef De Cuyper is dat absoluut niet zo."

Lezersbrief Degelijk onderwijs: de basis van alles

Naar aanleiding van het artikel over de concurrentiestrijd tussen SLO's (Veto 4115) wil ik graag de volgende bedenking toevoegen.

De daling van het aantal studenten in de Specifieke Lerarenopleiding heeft vooral te maken met de aantrekkelijkheid van een job in het onderwijs, en niet zozeer met de tegenzin om nog een jaar verder te studeren. Hoeveel studenten zijn er niet bereid om een ManaMa of tweede opleiding aan te vatten? Dat extra jaar is dus het probleem niet. Het gaat erom dat geëmancipeerde twintigers zichzelf niet de komende 30 jaar voor de klas zien staan.

Precies om die reden is de indaling van de SLO in de bachelor een slecht idee: het zal de bereidheid om de opleiding aan te vatten mijns inziens niet aankweken. Na een aantal jaren op de arbeidsmarkt komt vaak wel het inzicht dat een job in het onderwijs werkzekerheid en stabiliteit biedt - ziedaar de stap naar het volwassenenonderwijs, die op dat moment logischer is dan een terugkeer naar het studentenleven.

Dat het aantal studenten in de SLO daalt: is dat dan zo erg? Ja, omdat de KU Leuven dan niet genoeg verdient aan het organiseren van de opleiding; maar vanuit ons perspectief nee, omdat het de

organisatie van de opleiding ook haalbaar en kwaliteitsvol houdt. Elke student krijgt immers minstens twee stagementoren, die vier keer komen observeren op de stagescholen - vaak nog verspreid doorheen het land. Een werkbaar aantal studenten zorgt ook voor een degelijke begeleiding waar iedereen optimaal uit kan leren.

Stages reduceren leidt bijgevolg onvermijdelijk tot verminderde kwaliteit. In de huidige situatie bieden 40 lesuren stage, gespreid over een volledig jaar, ruimte voor veel observatie en verbetering. Uit enkele suffe lesjes naspelen voor een groep volwassen collega's leert niemand iets.

Het is dus absoluut geen goed idee om de CVO's daarin na te volgen.

Conclusie: de KU Leuven moet in dit geval niet denken aan de CVO's die studenten opvangen waar zij potentieel munt uit had kunnen slaan; maar ze moet des te meer focussen op het kwaliteitsvol houden van haar Specifieke Lerarenopleiding en daaruit volgend het afleveren van gemotiveerde, sterk geschoolde leraren. Degelijk onderwijs is immers de basis van alles.

Anneke Salden
Stuurgroep SLO 2012-2013
en huidig leerkracht

Internationaal

STUDIEGELD VERDRIEVOUDIGT AAN SOMMIGE FACULTEITEN

Geen Europeaan? Veel meer betalen voortaan

Ook niet-Europese studenten ontsnappen niet aan een hoger inschrijvingsgeld. Toch zijn ze geen melkkoe, betogen de betrokken faculteiten. "Een discriminerende maatregel," oordeelt de wetenschapsfaculteit dan weer hard.

MARGOT DE BOECK EN
SAM RIJNDERS

Niet alleen Vlaamse studenten moeten volgend jaar meer studiegeld betalen. De Vlaamse regering heeft beslist dat instellingen het inschrijvingsgeld voor niet-Europese studenten vrij mogen bepalen. Daarvoor betaalden ze voor hun bachelors en masters evenveel als hun Europese studiegenoten.

Aan de KU Leuven stonden enkele faculteiten te springen om de studiegelden voor niet-Europeanen te verhogen. "Deels omwille van de enorme geldwinst," weet Andreas Frans van de Studentenraad KU Leuven (Stura). "Van de AR (*Academische Raad, hoogste beslissingsorgaan van de KU Leuven*) en het GeBu (*Gemeenschappelijk Bureau, dagelijks bestuur van de KU Leuven*) hebben ze de daarom de toestemming gekregen om een verhoging te verkennen." De meeropbrengst mogen de faculteiten in eigen zak steken.

Na die verkenning moeten ze nog definitieve goedkeuring aan de AR vragen, maar dat lijkt slechts een formaliteit. Nu al prijken op de internationale website van de KU Leuven de nieuwe tarieven. Zo moeten niet-Europese studenten voortaan 3.500 euro ophoesten voor een master in de Europese Studies, 1.750 euro voor een master in de Economie en 1.250 euro per jaar voor een bachelor in Business Administration.

Melkkoe

Stephan Keukeleire, programmadirecteur Europese Studies, bevestigt

de stijging. Toch zijn niet-Europese studenten geen melkkoe voor hem. "Ons programma blijft een van de goedkoopste in Europa. Het studentenaantal is ook flink gestegen, waardoor we op termijn meer medewerkers nodig hebben om thesissen en seminars te begeleiden." Vijf jaar geleden volgden 65 studenten de master Europese studies. Nu zijn dat er meer dan 200, waarvan 150 internationale studenten.

Opmerkelijk is dat het programma volgend jaar niet langer onder de groep Humane Wetenschappen, maar onder de faculteiten Letteren en Sociale Wetenschappen valt. Komt de meeropbrengst hen niet goed uit? "Als we het echt om het geld moeten doen, verhogen we naar 10.000," reageert Keukeleire. "Studenten uit Azië en Amerika kunnen trouwens niet geloven dat we zo goedkoop zijn. Daardoor denken ze dat de kwaliteit minder is."

"Moeten wij nu echt als Vlaanderen een eiland blijven," vraagt Luc Sels, decaan van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen zich af. "Onze studiegelden blijven aan de lage kant en het geld stroomt terug naar dezelfde groep," benadrukt hij. Zo wil de faculteit investeren in een aparte *desk* voor internationale studenten in het studentensecretariaat.

Branding

Toch gelooft Frans niet dat geld in deze financieel krappe tijden geen rol speelt. Hij herinnert zich maar al te goed het *Programme in European Culture and Society* of PECS-

programma van de faculteit Letteren voor Amerikaanse studenten. "Die Amerikaanse studenten werden afgehaald van de luchthaven, hun was werd gedaan, *you name it*. De faculteit verdiende daar belachelijk veel geld aan. Het was de enige reden dat ze dat jaar niet failliet gingen." Een volledig PECS-academiejaar kostte 8.850 tot 9.750 euro. "Je kan dat retrospectief beschouwen als een proefproject."

Maar ook de *branding* van de KU Leuven speelt mee. Door hogere inschrijvingsgelden hopen Keukeleire en Sels immers op een perceptie van meer kwaliteit.

Discriminatie

Wat de motivatie ook moge zijn, niet alle faculteiten met Engelstalige masters en bachelors verhogen hun internationale studiegelden. Het Hoger Instituut voor de Wijsbegeerte (HIW)

.....

"We kunnen absoluut meer middelen gebruiken, maar niet ten koste van de studenten"

.....

LIEVE GILIS
(FACULTEIT WETENSCHAPPEN)

heeft traditioneel het grootste aandeel buitenlandse studenten. Toch blijft alles er bij het oude.

"We hebben heel wat studenten uit ontwikkelingslanden voor wie

het een zware dobber zou zijn," legt decaan Bart Raymaekers uit. "De facto viseer je dus een welbepaalde groep studenten uit Noord-Amerika, omdat ze uit een zogenaamd rijker land komen. Binnen de filosofische gemeenschap ligt dat zeer moeilijk."

Al heeft hij begrip voor collega's die anders besluiten. "Ik ben voorstander van zoveel mogelijk buitenlandse studenten, maar je moet genoeg middelen hebben. Met onze taalregeling maken we het onszelf al moeilijk genoeg om internationaal mee te spelen." Hij sluit dan ook niet uit dat het HIW ooit haar inschrijvingsgeld voor haar master-na-master, die erg succesvol is maar niet gesubsidieerd wordt, zal moeten verhogen.

De armlastige faculteit Letteren is er nog niet uit, maar is ook bezorgd om ongelijkheid tussen Europese en niet-Europese studenten. "Wij zijn ervoor beducht dat studenten die 890 euro betalen naast studenten die duizenden euro's dokken op de banken zitten. Die groep zou kunnen en mogen verwachten dat daar bijvoorbeeld meer begeleiding tegenover staat," reageert vicedecaan Bart Van Den Bossche. Ook vertalen de Letterenopleidingen zich niet in bijkomende, lucratieve beroepsuitwegen. "Bij Europese Studies lijkt dat meer te spelen."

Minder diplomatisch is Lieve Gilis, administratief directeur van de faculteit Wetenschappen. Zij spreekt onomwonden over een "discriminerende maatregel". "We willen zo democratisch mogelijk werken en zoveel mogelijk mensen toegang geven tot ons onderwijs. We kunnen absoluut meer middelen gebruiken, maar niet langs die weg, niet ten koste van de studenten."

"Vanuit economisch perspectief vind ik de logica van de faculteit Wetenschappen niet noodzakelijk correct," reageert Sels. "Momenteel financieren we met het belastinggeld van EU-burgers en in dit geval vooral

Van 890 euro naar

3.500 euro
voor een master Europese Studies

1.750 euro
voor een master Economie

1.250 euro
voor een bachelor Business Administration

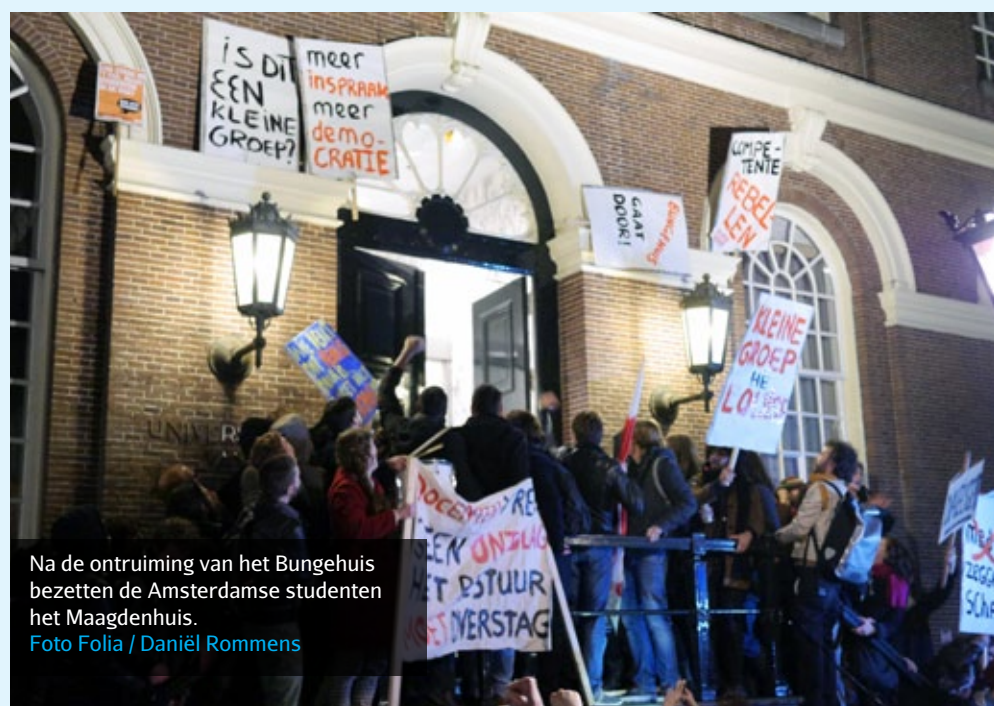
Belgen ook het hoger onderwijs van niet-EU burgers. We oversolidariseren. Een beetje meer vragen aan wie niet bijdraagt lijkt me billijk."

Stille studenten

Van internationale studenten zelf is er nauwelijks reactie. "Ik vind het nooit correct om aan de studenten van nu te vragen wat de volgende generaties moeten betalen," zegt Sels. "Toch zijn we samengekomen met onze internationale studenten, maar ze zijn onverschillig, want het is niet op hen van toepassing." Ook Frans vindt de stilte logisch, omdat internationale studenten hier vaak maar een jaar blijven.

Toen het dossier op de AR passeerde, grepen de vertegenwoordigers van Stura evenmin in. "We hebben niets gezegd, want er is nog niets gebeurd. De definitieve goedkeuring moet nog komen," zegt Frans, hoewel die goedkeuring slechts een formaliteit is. (*Zie boven*). "Wanneer onze Algemene Vergadering dat wil, zullen we handelen."

Het dossier belangt trouwens ook Vlaamse studenten aan, besluit Frans. "Stel dat een elitegroep van buitenlandse studenten veel meer betaalt. Wat betekenen wij dan nog voor de universiteit?"

Na de ontruiming van het Bungehuis bezetten de Amsterdamse studenten het Maagdenhuis.
Foto Folia / Daniël Rommens

Protesten Amsterdam "Deze

In Amsterdam woeden hevige studentenprotesten. Dat leidde vorige week tot de arrestatie van 46 studenten. "Dit debat heeft implicaties voor het hele landelijke hoger onderwijsbeleid," klinkt het.

TRISTAN VANDEVELDE EN
MARGOT DE BOECK

"De UvA gaat steeds meer de verkeerde kant op," vertelt Jaap Oosterwijk, een van de gezichten van de studentenopstand. "Het beleid focust zich niet meer op wetenschappelijk onderzoek en onderwijs, maar laat zich leiden door financiële prikkels. Alle vakken die studenten na hun vierde jaar studie halen, leveren de universiteit nul euro op. Daarom is er een grote druk om studenten zo snel mogelijk te laten afstuderen," vervolgt Oosterwijk.

Op vrijdag 15 februari zaten de bestuursraden van de Vrije Universiteit Amsterdam

(VU) en de Universiteit van Amsterdam (UvA) reeds samen om een eventuele fusie, uitgezonderd de humane wetenschappen te bespreken. Zowel bij de studenten van beide universiteiten als bij Amsterdamse ondernemers schoot dit in het verkeerde keelgat. Verschillende protesten mondden uit tot een bezetting van het Bungehuis, waar de geesteswetenschappen zetelen.

"De opstand ontstond als een volkomen spontane volkswoede. Langzamerhand organiseren we ons steeds beter. 150 tot 200 mensen van de wetenschappelijke staf praten met ons hoe zij het verzet kunnen helpen," vertelt Oosterwijk.

Het blad voor de mond

SEKS

Taboes zijn er om doorbroken te worden. Tweewekelijks doet Veto dat bij internationale studenten.

Seks bij de eerste ontmoeting

Mammie, mag ik mee spookworstelen?

Karolien Favoreel

“Nee hoor, wij vinden seks geen taboe.” Zo begonnen vele gesprekken in Pangaea met internationale studenten. Maar al snel vielen de ongemakkelijke stiltes, en werd er uitvoerig gegiecheld, gebloed en gefrunnikt met bierkaartjes.

FELINE KETELS EN MARGOT DE BOECK

Iedereen kent het wel: je zit rustig met je ouders naar televisie te kijken, wanneer plots een seks-scène – inclusief intens gekreun – op het scherm verschijnt. Het wordt akelig stil, en je vermijdt elk oogcontact tot de bewuste scène eindelijk voorbij is. Ook al zijn dit soort situaties dagelijkse kost, beschouwen Belgen seks

niet echt als een taboethema. Maar hoe zit dat in andere landen?

“Ik zou er nooit aan denken om met mijn ouders over seks te beginnen,” zegt Sylvian uit India. De meeste studenten die we spraken, vermijden het onderwerp ook liefst bij hun ouders, maar praten er wel over met hun vrienden. Tania uit Nederland: “Met je vrienden praat je over de leuke dingen, maar de echt gè-

nante onderwerpen ga je liever uit de weg.”

Soaspotje

Soms overstijgt de nood om erover te praten het taboe. Alejandra uit Mexico en Sylvian uit India vertellen hoe de overheid in hun landen grootse campagnes opzetten om de bevolking in te lichten over anticonceptie en soa's.

“Praten over seks gebeurt in Mexico niet voor het plezier, het is vooral een sociaal thema,” zegt Alejandra. “Door de campagnes van de overheid is iedereen nu wel beter geïnformeerd, maar voor meisjes blijft het gênant om condooms te gaan kopen. Iedereen doet het, maar niemand wil dat het geweten is.”

Maar seks is niet de grootste kopzorg van de Mexicanen. “Het hangt sterk samen met sociaal-economische problemen. Meisjes

uit de lagere klassen worden bijvoorbeeld opzettelijk zwanger om een man uit een betere klasse aan hen te binden en zo hun toekomst te verzekeren.”

In India en Pakistan zet de overheid ook in op voorlichtingscampagnes, maar dat haalt het thema seks nog niet uit de taboesfeer. “Als er een spotje over soa's op televisie komt, wordt het ook bij ons stil in de woonkamer.” Sylvian vindt de verschillen tussen België en India op dit vlak minder groot dan verwacht. Nederlanders vindt hij wel veel opener.

“Volgens mij wordt er in Nederland veel opener gepraat over seks dan in België,” beaamt Tania. “Soa's blijven bij ons wel grotendeels taboe. In de biologiele kregen we bijvoorbeeld te zien waar alles zat, maar gingen we daar niet dieper op in.” Opvallend is de getuigenis van Michaël uit Oostenrijk. “In het vijfde middelbaar kregen we een voorlichtingssessie in de klas. Toen werd gevraagd aan iedereen die al seks had gehad om de hand op te steken.”

Kussen in de bib

Seks is gelukkig meer dan alleen maar ziektes of zwangerschap: er gaat gewoonlijk wat geflirt aan vooraf, vooral bij het uitgaan. Ook hier zijn er verschillen tussen de Belgische gewoontes en die van andere landen. “In Mexico word je op café als meisje heel de tijd benaderd door jongens. In België stapt niemand op niemand af,” zegt Alejandra. “Maar Belgische jongens moeten zich dan weer geen illusies maken: hoewel Mexicaanse meisjes korte rok-

jes dragen en makkelijk kussen, kan je ze zelden overhalen tot een onenightstand. Veel buitenlanders zijn dan teleurgesteld, want ze denken allemaal dat de latina's zo heet zijn.”

“Tets als het uitgaansleven bestaat niet in Pakistan,” zegt Salman. “Er zijn geen bars, er wordt geen alcohol gedronken. Alles gebeurt undercover.” Dat ligt aan de invloed van de islam. “Seks voor het huwelijk is absoluut blasfemie.”

Een Nigeriaanse student merkte het verschil op in de plaats die seks inneemt in de openbare ruimte. “Hier zie je mensen kus-

“In de klas moest iedereen die al seks had gehad zijn hand opsteken”

MICHAEL (OOSTENRIJKSE STUDENT)

sen in de bibliotheek. Dat zie je in Nigeria niet: er is voor alles een plaats, en kussen doe je thuis. Echt choquerend vind ik het niet, we zien het vaak in films en blaken doen het ook in ons land, maar wij drukken onze affectie toch anders uit. We zullen eerder een hand of een knuffel geven, aan je partner, maar ook gewoon aan vrienden.

opstand ontstond als spontane volkswede

Na 11 dagen protest zijn de studenten-bezitters door de politie op woensdag 23 februari uit het Bungehuis gezet op bevel van de burgemeester. Daarbij werden 46 studenten gearresteerd. “Deze gearresteerde studenten zijn op woensdag alweer vrijgelaten. Er wordt geen zaak tegen hen aangespannen indien de studenten de komende twee jaar niet worden opgepakt,” weet Oosterwijk.

Twee dagen later, na een grote demonstratie, bezetten de opstandige studenten het Maagdenhuis, waar het bestuur van de universiteit zetelt. “Na de bezetting van het Maagdenhuis is er wel een debat in gang gezet. Deze discussie heeft implicaties voor het landelijk Hoger Onderwijsbeleid in Nederland.”

“Er staan twee zaken naast elkaar. Enerzijds moeten we nadenken wie we als universiteit willen zijn. Anderzijds moeten we tot

meer inspraak komen,” vervolgt Oosterwijk. Dat willen de studenten bereiken door de afzetting van de huidige Raad van Bestuur. Ze ijveren voor een meer democratisch proces. Zo hebben ze een gekozen rector voor ogen (*de aanstelling is momenteel puur politiek, red.*), een universiteitsraad die als parlement zou functioneren en inspraak voor studenten

“Het beleid laat zich teveel leiden door financiële prikkels”

JAAP OOSTERWIJK (STUDENT)

en medewerkers. Daarnaast wilt “De Nieuwe Universiteit”, zoals de bezettende studenten zich noemen, een kleinere kloof tussen de hoge besparingen in de faculteiten van geesteswetenschappen en de investeringen in faculteiten die economisch meer rendabel zijn. Zo hopen ze in te gaan tegen de commerciële houding van de universiteit.

Solidariteit

Henk Strikkers, webredacteur bij het Amsterdamse studentenblad *Folia*, vindt dat deze eisen juridisch volkomen haalbaar zijn. “De wet op het Hoger Onderwijs is namelijk een minimumwet,” zegt hij. “Universiteiten mogen zelf meer rechten toekennen betreffende medezeggenschap. Dat gebeurt tot nog toe op geen enkele Nederlandse universiteit.”

In de grote Vlaamse universiteiten, zoals aan de KU Leuven en de UGent, kunnen studenten wel meestemmen in het aanstellingsproces van de rector. Andere Nederlandse studentenverenigingen tonen sympathie, maar geven niet hun volledige ondersteuning. Zo zegt Tariq Sewbaransingh, de voorzitter van de Centrale Studentenraad, zich te herkennen in de door de bezetters aangekaarte thema's, maar denkt hij dat bezettingen een foute aanpak zijn.

Ook de Leuvense filosofiekring NFK toont haar solidariteit door een foto op de sociale netwerksite Facebook. “Eisen om democratische legitimiteit is volgens ons helemaal niet te veel gevraagd van de universiteit. Daarnaast staan we als filosofen vanzelfsprekend achter het behoud van de geestesfaculteit,” licht preses Ewoud De Saedeleer toe.

Sociaal

INTERVIEW FILOSOOF PHILIPPE VAN PARIJS OVER BASISINKOMEN

“Zijn we niet allemaal profiteurs? Ik ook hoor”

Het basisinkomen doet weer dromen. In tijden van crisis lijkt gratis geld sommigen wel wat. Philippe Van Parijs (Université Catholique de Louvain) vecht al veertig jaar voor het idee.

PJOTR HUBIN EN TRISTAN VANDEVELDE

In tijden van crisis wordt het concept van het basisinkomen steeds vaker aangehaald. Het principe biedt zekerheden, maar wekt ook verschillende vragen op. Philippe van Parijs, hoogleraar aan de Université Catholique de Louvain is een wereldautoriteit op dit gebied.

Wat houdt volgens u het basisinkomen juist in?

Philippe Van Parijs: «Een eerste belangrijk aspect is dat het een vorm van gewaarborgd minimuminkomen is, dat in drie onvoorwaardelijkheden verschilt van het huidige leefloon. Ten eerste is het strikt individueel en dus niet afhankelijk van iemands gezinsituatie. Ten tweede is het onafhankelijk van inkomen. Tot slot is men niet verplicht er iets voor terug te doen. Deze drie zaken moeten aanwezig zijn om van een basisinkomen te kunnen spreken.»

«Waarom wordt het nu voorgesteld? Een van de centrale argumenten is dat het een wijze is om werkloosheid aan te pakken, zonder te rekenen op een steeds snellere groei. Groei is het consensusantwoord op werkloosheid. De economie moet dan echter sneller groeien dan de productiviteit om de werkloosheid te bestrijden. Is dit dan de enige doeltreffende manier? Groeien, groeien, groeien, terwijl we

.....

“Basisinkomen is het geluk herverdelen dat we al dan niet kregen”

.....

nu al tegen onze grenzen botsen.»

«Waarom zouden we dan niet een deel van het inkomen onvoorwaardelijk maken? Een aantal mensen, die zich nu overwerken, kan een deel van zijn job opgeven, doordat men de zekerheid heeft van het basisinkomen. Hierdoor komen dan weer jobs vrij, zodat andere mensen sneller werk vinden.»

Problemen

Wat zal er dan gebeuren met zogenaamde 'ondankbare' jobs?

Van Parijs: «Er zijn inderdaad jobs die vrij ondankbaar zijn, waardoor minder mensen deze jobs willen aannemen. Wat kan er met deze jobs ge-

beuren? Een eerste mogelijkheid is de job te vervangen door een machine. Als dat niet kan, kan de job verbeterd worden. De werkomstandigheden verbeteren, de job creatiever maken, zijn manieren om een job aantrekkelijker te maken. Een laatste mogelijkheid is de lonen te verhogen. Mensen die een aangename job uitoefenen, zoals ikzelf, zullen minder betaald worden, zodat minder aangename jobs meer betaald kunnen worden. En dat is rechtvaardig. Het basisinkomen maakt het mogelijk om bepaalde jobs meer leefbaar te maken, doordat de werknemer de job kan verlaten wanneer deze niet aangenaam is.»

En wat met profiteurs?

Van Parijs: «Hoeveel profiteurs zijn er? En zijn we niet allemaal profiteurs? Ik ben ook een profiteur. Wat heeft mijn hoge inkomen te maken met mijn eigen inspanning? Een goede school, studeren aan de universiteit, ... Er zijn veel zaken die ons geluk beïnvloeden. Een basisinkomen is in die zin een herverdeling van het geluk dat we allemaal al dan niet gekregen hebben. In mijn boek *Real Freedom for All* verdedig ik dat het nodig is om dit geluk te herverdelen om voor iedereen de echte vrijheid te bekomen.»

Langs de achterdeur

Hoe zal het basisinkomen uiteindelijk gerealiseerd worden?

Van Parijs: «Wel, ik ben medeoprichter van het *Basic Income Earth Network*. Deze internationale organisatie organiseert tweejaarlijks een colloquium over het basisinkomen en houdt zo het debat bruisend.»

«In het algemeen zal het hele proces waarschijnlijk *through the backdoor* gebeuren. Niet via de grote ingang, maar *stoemelings*, zoals we dat in Brussel zeggen. Het kindergeld, een basisinkomen voor kinderen, het basispensioen, de versie voor gepensioneerden, zijn reeds voorbeelden van het idee van het basisinkomen dat uitgewerkt wordt. Het zijn deze zaken die de aanleiding kunnen zijn om te komen tot een invoering van het basisinkomen.»

Zullen de belastingen dan niet verhoogd moeten worden?

Van Parijs: «Ten eerste moeten we zeker een belasting op kapitaal invoeren. Het privé-eigendom in België is zo'n zeven keer groter dan de openbare schuld. Een verhoging van de belasting op het privé-eigendom zou in ieders voordeel zijn. Het

Kalina De Blauwe

nadeel van het minder hoge budget dat de rijken dan hebben om kunstwerken thuis op te hangen, waar dan niet naar gekeken wordt, weegt niet op tegen het budget dat er dan is om de openbare ruimte te verbeteren. Het is van belang voor veel minderbedeelden dat niet alles geconfisqueerd wordt, maar vanaf een bepaald bedrag kan je het privé-eigendom zeker extra belasten.»

«Ik vind bovendien dat we niet genoeg belast zijn. Het verschil echter met de huidige situatie is dat de staat nu een deel van het geld neemt en het dan zelf besteedt. Bij het basisinkomen betaalt men belastingen, maar wordt dat deel van het

nationale inkomen opnieuw verdeeld onder het volk. Het is bovendien een vorm van verspreiding van inkomen over het hele leven. Men krijgt een basisinkomen als student, behoudt het als werknemer en blijft het krijgen tijdens het pensioen. De verhoogde belastingen zijn dan eigenlijk het terugbetalen van wat men krijgt in de periodes dat men zelf niet veel meer bijdraagt.»

Levenslange zekerheid

Stimuleert basisinkomen basisge-lijkheid?

Van Parijs: «Dat is inderdaad een van de centrale argumenten voor het basisinkomen. Het geeft je meer

flexibiliteit op het vlak van job, opleiding, vrijwillige activiteiten. Ieder krijgt in principe een budget waardoor je echt kan kiezen wat je doet. Het is echter geen naïeve basisdotatie van een bepaalde som geld aan het begin van iemands leven. Het is de zekerheid die je je hele leven lang zal hebben.»

«De reële vrijheid geeft echter ook een plaats aan risico. Voor de economie moeten mensen investeren, kapitalisten zijn. Het basisinkomen zorgt dan voor de zekerheid die nodig is om die risico's te nemen. Mogelijkheden creëren is een andere manier om de reële vrijheid te formuleren.»

Sociaal

KOTENGIGANT KAN GANG BLIJVEN GAAN

Leuvense kotengigant Appeltans misleidt woningcontrole

Martin Stoop

Malafide kotbazen zijn een bittere realiteit in Leuven. De bekendste is ongetwijfeld Arnold Appeltans, die er nog steeds in slaagt controles van de stad Leuven te ontlopen.

NIKO WUYTS

De beruchte kotenmelker Arnold Appeltans verscheen al meermaals in *Veto* vanwege de dubieuze praktijken in zijn Leuvense kotenimperium. Om dat imperium te bewaren in tijden van crisis heeft hij als doorgewinterd 'zakenman' een waaiervan foortrucs achter de hand. Zo probeert hij die vervelende 'bemoeials van 't stad' om de tuin te leiden. Naar aanleiding van enkele woninginspecties van de stad Leuven werd *Veto* meermaals gecontacteerd met een gelijkwaardig verhaal.

Onze anonieme bron vertelt het verhaal. "Twee kamers waren wel uitgerust met een kitchenette, maar waren te klein voor een studio en mankeerden de wettelijk verplichte dampkap. Geen wereldnieuws zou je denken, ware het niet dat Appeltans verkoos het probleem op inventieve wijze op te lossen. Tweemaal verscheen een uur voor de controle een klusjesman in de kamer. De kraan werd vakkundig gedemonteerd, waarna een houten werkblad over aanrecht en kookplaten werd geplaatst," gaat de student verder. "De kitchenette was verdwenen, de kamer was dus geen studio meer en

bijkomende werken waren bijgevolg niet meer noodzakelijk. Zeer creatief van meneer Appeltans! Een halfuur na de controle werd de kitchenette weer in oorspronkelijke staat hersteld."

Misleiding

Het lijkt een fait divers maar Appeltans en enkele andere verhuurders passen dit soort praktijken systematisch toe. In andere gevallen werd een plastic

"De kitchenette was plots verdwenen, de kamer was geen studio meer"

ANONIEME HUURDER

rooster op het plafond geplakt, om de indruk te geven dat een ventilatiesysteem aanwezig was; muren werden overschilderd om

schimmel en vochtproblemen te verdoezelen, en brandblusapparaten vervangen door emmers zand.

Andere verhalen gaan over koten die tijdens de kerstvakantie niet toegankelijk waren zonder compensatie voor de huurders, kotbazen die weigerden broodnodige herstellingen aan badkamers en douches uit te voeren, en beloofde verbeteringen aan kamers of gemeenschappelijke ruimtes die nooit uitgevoerd werden.

Veel controles

De Leuvense stadsdienst Wonen, verantwoordelijk voor de controles, wenste geen commentaar te geven op specifieke dossiers. "Wij hebben in 2014 ruim 500 adressen, meer dan 2600 kamers bezocht. Of een controle nu op aanvraag of op eigen initiatief gebeurt, wij volgen steeds de procedures vastgelegd in de Vlaamse Wooncode. Dit wettelijk document bepaalt hoe en wat er gecontroleerd moet worden, dat is hetzelfde voor alle Vlaamse gemeenten. Naast de Wooncode controleren wij ook op de regelgeving met betrekking tot brandveiligheid. Hier zijn wel enkele specifieke regels voor Leuven. Dat is in principe de bevoegdheid van de brandweer, maar wij volgen hun verslagen voor een stuk mee op."

"Bij controle wordt de eigenaar steeds op de hoogte gebracht, zodat hij gebreken op voorhand kan verhelpen. Controles gebeuren aan de hand van een technisch verslag. Als er gebreken zijn in één of meerdere kamers, geven wij de eigenaar een

termijn om aan alle gebreken te voldoen. Gebeurt dat niet of onvoldoende, dan kunnen wij een procedure opstarten om de kamers officieel ongeschikt te verklaren. Dergelijke procedures nemen wel wat tijd in beslag."

"Het is onze bedoeling om zoveel mogelijk problemen op te lossen zonder juridische stappen te moeten zetten. Dat werkt bij veel eigenaars, want vaak speelt onwetendheid over gebreken een belangrijke rol. Een aantal eigenaars komt inderdaad regelmatig terug in onze statistieken, maar zij hebben meestal een groot aantal panden waardoor zij procentueel meer kans hebben om gecontroleerd te worden. Ook hier proberen wij in de eerste plaats het probleem in der minne op te lossen, maar dat gebeurt niet altijd zonder slag of stoot. Zo zijn er hier en daar pv's opgesteld en hebben wij voor een aantal panden een non-conformiteitsattest uitgereikt, waardoor de kamers niet langer verhuurd konden worden."

Beschermd

Ludo Clonen van de dienst studentenhuising van de KU Leuven roept op om alle misbruiken te melden. "Eigenaars die niet aan de regels voldoen, worden geschrapt uit onze databank Kotwijs. Wij bemiddelen dan niet langer voor de betreffende eigenaar en hij kan ook niet meer adverteren via Kotwijs. Dat is het enige wat wij als dienst van de KU Leuven echt kunnen ondernemen. We publiceren geen zwarte lijst van kotbazen die niet in onze databank zitten."

"Het is aan de bevoegde overheidsinstellingen om verdere maatregelen te nemen. Studenten, waar ze ook zitten, kunnen wel altijd van onze dienst gebruik maken. Wij kunnen hen

"Wij publiceren geen zwarte lijst van kotbazen die niet in onze databank zitten"

LUDO CLONEN
(HUISVESTINGSDIENST KU LEUVEN)

"De eigenaar wordt steeds op de hoogte gebracht van de controle"

LEUVENSE DIENST WONEN

bijstaan bij het schrijven van een aangetekende brief, hen adviseren welke stappen te ondernemen zoals bijvoorbeeld de stad of de brandweer te contacteren. In geval van een conflictsituatie bemiddelen we met verhuurders in onze databank. We proberen daarbij voor beide partijen tot een aanvaardbare oplossing te komen."

De heer Appeltans was ondanks verscheidene pogingen niet bereikbaar voor commentaar.

ABONNEER ONLINE

veto

www.veto.be/inschrijven

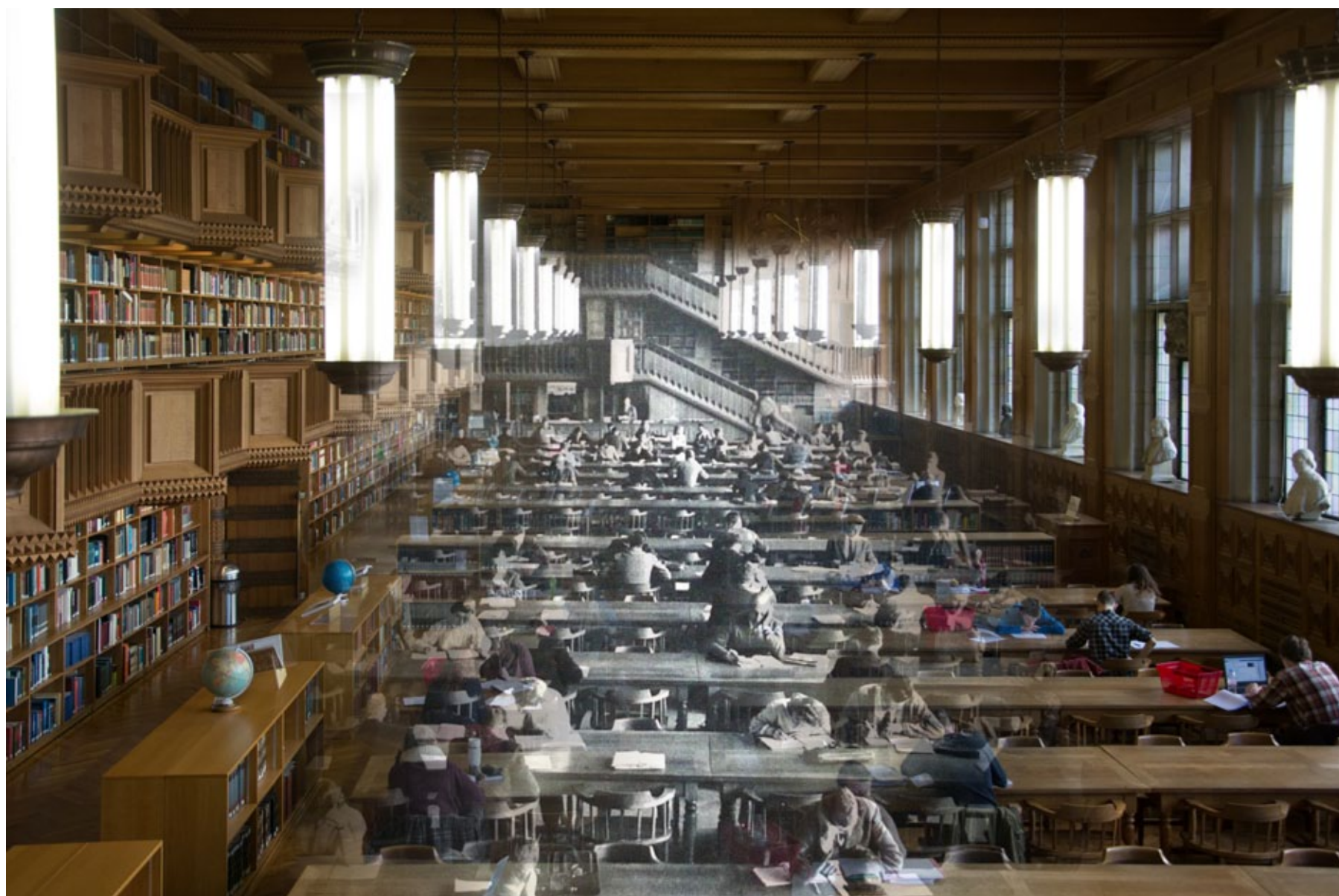
Ontvang wekelijks de veto in je inbox.

Scherp

Onze foto's
versmolt op
andere de
de Maria-T
het Ladeuz

Met dank aan de
[Leuvense Historie](#)

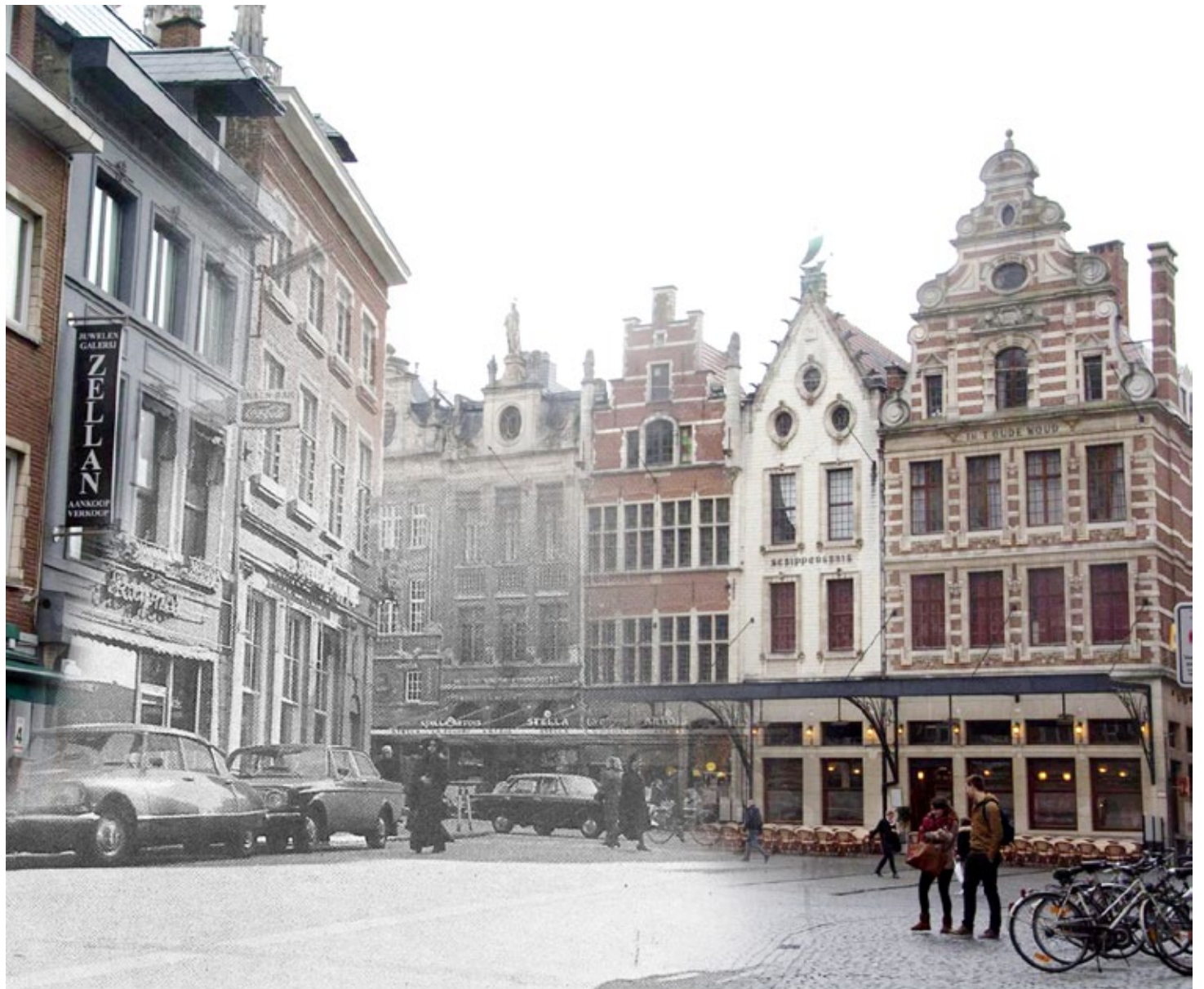

Gesteld

FOTO'S: KALINA DE BLAUWE

graaf dook het archief in en
ud met nieuw. Je ziet onder
Centrale Bibliotheek,
heresiastraat, de Grote Markt en
plein van vroeger en nu.

e Facebookpagina
rische Weetjes.

LOKO en kringen botsen

Vervolg voorpagina.

“Presessen nemen LOKO op de korrel”

Twee jaar geleden stootte de Leuvense studentenkoepel noodgedwongen haar onderwijsvertegenwoordiging af. Met de integratie van academische hogeschoolopleidingen kreeg de KU Leuven campussen in heel Vlaanderen. Omdat LOKO zich enkel tot Leuven beperkt, moest de nieuwe, universiteitsbrede Studentenraad KU Leuven instaan voor onder meer de onderwijsvertegenwoordiging.

Voor LOKO blijven alleen campusgebonden sociale, culturele, internationale en sportmateries over.

“LOKO heeft helemaal z'n rol nog niet gevonden,” zegt een lid van de AV. “En omdat er een oude garde zit die de eer van het LOKO van weleer probeert te herstellen, is het echt een gevecht om iets veranderd te krijgen.” Vooral de Leuvense hogeschoolkringen die LOKO als campusraad zou moeten vertegenwoordigen, zijn volgens hem misnoegd. “LOKO doet niet voor ons, valt daar te horen.”

“Alle echt interessante materie zit bij Stura. Helaas slaagt LOKO er niet in de rest interessant te maken,” stelt De Sadeleer dan weer. Volgens de presessen betreft LOKO de kringen te weinig bij de overgebleven bevoegdheden.

“We vergaderen vooral over evenementen als de 24 urenloop en LOKO-motion, maar minder over vertegenwoordiging en standpunten,” suggereert Mazereel. “Gebeurt er dan niets in al die sociale en culturele raden waarin LOKO-mandatarissen zetelen en waarover we standpunten moeten innemen? Met alle besparingen is er toch veel commotie geweest?”

Eenzelfde geluid bij VTK-preses Manu De Block: “Het punt is niet dat LOKO met te weinig bezig is, maar dat we te snel vergaderen. Wij weten niet hoe goed LOKO ons vertegenwoordigt en of ze wel het on-

derste uit de kan halen in alle raden waarin ze zitten.”

Minder feeling

Volgens LOKO begrijpen de betrokken presessen niet goed waarvoor een AV dient. “Wij voeren discussies bewust op werkvergaderingen,” legt ondervoorzitter Marrit Van Den Heuvel uit. Elke afdeling heeft zo'n werkvergadering, waarin gespecialiseerde vertegenwoordigers van kringen en betrokken LOKO-mandatarissen zetelen. “In de AV zitten enkel de presessen,” beaamt voorzitter Karel Van Den Bossche. “Zij zijn minder bevoegd voor sport, cultuur en dergelijke, dus hebben ze er minder *feeling* mee. Kringen moeten hun verantwoordelijkheid opnemen en beter met hun vertegenwoordigers in werkvergaderingen communiceren.”

Bovendien zijn kringen zelf verantwoor-

.....

“Ik wil geen AV vol mensen die met een holle blik terugstaren”

.....

KAREL VAN DEN BOSSCHE
(VOORZITTER LOKO)

delijk voor de kwaliteit van de discussie, kaatst hij de bal terug. “Ik vind het zelf jammer dat we meer over evenementen dan over inhoudelijke dossiers discussiëren. Dat is ook een verantwoordelijkheid van de kringen. Ik wil geen AV vol mensen die met een holle blik terugstaren.”

Toch wijzen sommigen naar het voorzittersduo als bron van veel ellende. “Alles loopt fout bij de terugkoppeling. Wij weten

van niets. Daar is het voorzittersduo de oorzaak van,” zegt een lid van de AV. Zelf stelt hij vorig jaar bij de verkiezing van beiden al gewaarschuwd te hebben dat de voorzitter “te emotioneel was en zich niet neutraal kon opstellen”. “De meeste kringen zijn ons toen niet gevolgd, maar onze voorspelling is wel uitgekomen. Laat ons nu uitkijken naar een nieuwe voorzitter voor volgend jaar die deftig kan hervormen.”

“Ik weet niet of iemand anders in de AV die kritiek deelt,” reageert voorzitter Van Den Bossche op de anonieme getuigenis. “Moest ik ongepast reageren, dan mag men mij dat altijd op de AV zeggen. Tot op heden is dat nog niet gebeurd. Bovendien heeft de AV tijdens de evaluatie van de beleidsplannen van de ondervoorzitter en mezelf geen kik gegeven.”

Stafmedewerkers

Toch zijn hervormingen nodig, klinkt het bij onze gesprekspartners. Ook organisatorisch heeft LOKO immers de afsplitsing van Stura nog niet verwerkt, vindt Mazereel. “Stura behandelt nu meer vertegenwoordigersdossiers, maar heeft veel minder betaalde stafmedewerkers. Misschien moeten we overwegen om stafleden naar Stura over te hevelen.” Ook een anoniem lid van de AV is die mening toegedaan. “LOKO heeft van haar stafmedewerker Onderwijs een stafmedewerker Sociaal gemaakt, maar die heeft nauwelijks een takenpakket. Er gaat ongeveer 200.000 euro naar stafbeleid, dat is hallucinant.”

Volgens LOKO zijn al haar stafmedewerkers druk doende. “Vergeet ook niet dat wij eigenlijk de dienst Studentenwerking van de universiteit zijn. We moeten niet alleen studenten vertegenwoordigen, maar ook zaken voor hen organiseren,” legt Vanden Bossche uit. “Als wij wegvalen, moet de KU Leuven alles zelf doen. Dan wordt iedereen betaald en zou het nog veel meer kosten,” besluit Van Den Heuvel.

Fakkeltocht

Voor wrevel zorgden ook de acties van LOKO tegen de besparingen door de verschillende nieuwe, centrumrechtse regeringen.

Hoogtepunt was een fakkeltocht met slechts twintig fakkels voor tweehonderd deelnemers. (Zie *Veto* 4107.)

“Dat was geen supergroot succes. LOKO deed haar best, maar kon de studenten niet overtuigen,” vindt Medica-preses Victor Mazereel. Binnen Stura heerste ook enige onvrede over de geringe inspanningen van LOKO tijdens verschillende acties, bevestigden bronnen aan deze krant.

Concrete resultaten werden niet op straat, maar aan de onderhandelingstafel geboekt, aldus LOKO. “Zo hebben we Alma op de DeelStuVoorraad (*Raad voor Studentenvoorzieningen*, red.) kunnen vrijwaren van besparingen,” herinnert ondervoorzitter Marrit Van Den Heuvel ons. Het is dat medebestuur dat LOKO van stevigere acties onthoudt. “Je kan als medebestuurder moeilijk de zaak op de spits drijven door gebouwen te bezetten,” vindt voorzitter Karel Vanden Bossche.

Bij sommige presessen is er ook begrip. Niet alleen LOKO, maar de studenten in het algemeen reageerden lauw op de besparingen. “Ik denk dat de fakkeltocht vooral bewijst dat studenten er niet zoveel mee bezig zijn,” zegt VTK-preses De Block.

Of LOKO zelf niet voor meer animo moet zorgen? “Wij werken met een getrappt systeem (*LOKO legt verantwoording aan de kringen af, die op hun beurt hun achterban raadplegen*, red.). We moeten erop vertrouwen dat kringen hun studenten op de hoogte houden. Kunnen we dat garanderen? Nee,” alsnog Van Den Heuvel. “LOKO is het middel van de studenten. Zij moeten ons gebruiken, niet andersom. Als ze zelf niet massaal op straat komen, kunnen wij ze moeilijk uit hun kot trekken. We zouden het systeem ondermijnen als wij achter de kringen hun rug om hun studenten contacteerden,” vindt internationale coördinator Matthijs Lenaerts.

Martijn Stoop

Lezersbrief Vrijwilligerswerk: zo werkt 't niet

“LOKO liet betijen” prijkt er op de voorpagina van Veto (jaargang 41 nr. 15). Het idee voor de omstreden LeV-fietsen zou van LOKO zijn gekomen en vervolgens niet meer zijn opgevolgd. De stapel vergaderdocumenten en talloze discussies rond het project van de afgelopen jaren vertellen een ander verhaal. De huurkoopfiets was voor LOKO slechts nummer 8 op het prioriteitenlijstje van mobiliteitsinvesteringen. In eerste instantie pleitten wij uiteraard tegen een betaalde buspas, vervolgens voor een korting en ten slotte voor een goede (betere!) besteding van de middelen. Er was dus wel meer aan de hand dan LOKO die de kat uit

de boom heeft gekeken. Het is naar mijn gevoel niet de eerste keer dat Veto te kort door de bocht gaat.

Je mag ons overal kritiek op geven, we kunnen er enkel beter van worden. Maar verwijt ons niet 'het te laten betijen'. Dat is een grote belediging voor vrijwilligers die, net als Veto-medewerkers, hun uiterste best doen hun taken tot een goed einde te brengen. Het is een fulltime job, maar we doen het gráág. Wat we echter niet zijn, is professionals. We maken fouten. Dat moet ook kunnen, we leren bij en beloven plechtig het voortaan beter te doen. Dan kan er al eens een minder stevige algemene ver-

gadering tussen zitten, vlak na de examens bijvoorbeeld, we voelen ons daar oprecht slecht over. Veel tijd om ons schuldig te voelen hebben we echter niet, we zijn namelijk al bezig met de voorbereiding van de volgende vergadering. En met zo veel meer.

Redactioneel onafhankelijk zijn van LOKO, betekent niet dat elke kiezel moet worden omgekeerd om ook maar het kleinste spelfoutje in onze werking aan het daglicht te brengen. LOKOmotion, de 24 urenloop enz. het zijn slechts enkele voorbeelden van prima verlopen projecten, waar hardnekkig werd gezocht naar een pijnpunt om in de

kop van het artikel te gooien. Het is niet dat we kleinzerig zijn; we laten het doorgaan “betijen”. Maar deze keer zet ik toch graag een en ander recht. We rekenen erop dat Veto ons uitdaagt, maar graag in een eerlijke strijd, waarin beide partijen een zwaard ter hand krijgen.

Zonder feedback of kritiek is het heel moeilijk om te groeien, daar ben ik van overtuigd. Maar als je besluit die kritiek te uiten in een weekblad, in plaats van hem persoonlijk te komen bezorgen, kom dan tenminste fatsoenlijk met ons praten. Stel de juiste vragen aan de juiste personen en representeer onze antwoorden niet foutief. Dit

vragen we Veto keer op keer, om vervolgens tegen een muur van ‘we weten echt niet waar je het over hebt’ te botsen. Hou de spiegel die ons telkens wordt voorgehouden ook een keer zelf voor. Als Veto wil weten waar wij mee bezig zijn, is ze van harte welkom op elke vergadering.

Gewaardeerde Veto-collega's, in het licht van deze Week van de Vrijwilliger bedank ik jullie van harte voor jullie bijdrage aan het studentenleven in Leuven. En ook van onze kant; graag gedaan!

Marrit van den Heuvel
Ondervoorzitter LOKO 2014-2015

De Weegschaal

BICKY CHEESE

Een snelle hap of verfrissende drink lust iedereen wel. Maar waar vind je in Leuven het beste studentenvoer?

Vet, vetter, vettigst

Jeroen Meus riep 1 maart uit tot Nationale stoofvlees-frietdag, maar dat schoot bij de initiatiefnemers van Dagen Zonder Vlees in het verkeerde keelgat. Iedereen heeft nu zijn portie stoofvlees of seitan achter de kiezen en het stof is gaan liggen. De voornaamste les die we trekken uit deze saga, is dat we bewuster met ons voedsel moeten omgaan. Vanuit die gedachte vertrekt deze nieuwe reeks. Veto gaat de Leuvense eettentent onderwerpen aan een comparatieve studie.

Herr X

Omdat wij meedoen aan Dagen Zonder Vlees gaat de eerste test over de Bicky Cheese. De stap van echt vlees naar vleesafval is namelijk de eerste stap in de zoektocht naar de heilige graal van het vegetarisme. Alle begin is moeilijk.

Voor dit grote Bicky-avontuur hebben we een ervaren gids nodig. Na lang aandringen hebben we daarvoor *Herr X* kunnen strikken. Herr X is de belangrijkste fastfood-blogger van Duitsland. Op www.bOlog.de oordeelt hij over burger en bitterbal. Herr X is een schuilnaam omdat zijn identiteit strikt geheim moet blijven. Net zoals bij de controleurs van Michelin is dat cruciaal om objectief te kunnen werken.

Wanneer Herr X het smaakteam van Veto vervoegt, blijkt hij een enorm imposante persoon te zijn. Nu ja, hij is vooral enorm. Niemand weet waar zijn driedubbele kin overgaat in zijn vetrollen. Hij opent de smaaktest en de bijhorende discussie met een boude uitspraak: "De Bicky Burger is de beste uitvinding van de 20e eeuw."

Voor we beginnen proeven, krijgen we van hem een les in sauzen. Dat is de eerste stap naar het diploma van Bickyburgerlijk ingenieur. De Bicky Burger heeft drie sauzen, die elk hun specifieke plaats kennen. De hete saus komt met een toefje in het midden van het onderste broodje, de dressing komt daar in een ronde omheen en op het andere broodje komt de ketchup. Alleen de Bim Bam beheert perfect deze kunst.

De Bim Bam brengt echter de kaas iets te laat op de burger, waardoor ze stranden op de tweede plaats. Ze krijgen wel de prijs van vriendelijkste Bicky-dealer. Uit goede bron heeft de redactie vernomen dat de leraar Nederlands van de uitbaters vaak een gratis snack krijgt. Helaas voor de dankbare frietchinezen is er voor sentiment geen plaats in deze bikkelharde proefronde.

De City Snack buist als enige, maar dat mag niemand verbazen voor twee euro. De burger

van de Chick-Away was vroeger abominabel, maar heeft progressie gemaakt. Alle sauzen zitten echter bovenaan, waardoor de burger technisch nog steeds oneetbaar is met vlekken tot gevolg.

Het Grotteke begon als favoriet aan de wedstrijd, maar een beginnersfout – de dressing bovenop – doet hen de das om. Het broodje van 't Fritwinkeltje bestempelt Herr X dan weer als redelijk *wak*. Na wat opzoekingswerk blijkt het hier te gaan over "een plek in het ijs die nog open ligt of slechts met een dun laagje ijs bedekt is". De metaforen van Herr X zijn soms ondoorgroendelijk.

Smakenoorlog

De mooiste glooiing in het Leuvense Bicky-landschap blijkt uiteindelijk te liggen op het Hooverplein. Villa de Frit doet bijna alles perfect en werkt zelfs met twee schelletjes kaas. Het smaakpalet komt niet alleen volledig tot zijn recht, er is ook een juiste hoeveelheid ajuntjes en een krokant broodje. Herr X kirt het uit van plezier. De vroege sluitingsuren van de Villa zorgen ervoor dat dit culinaire hoogstandje gelukkig ook de minst uitgekotste burger is.

Na onze urenlange test delen we de uitslag mee aan de rest van de redactie. Een veganistische cartoonist verklaart waarom Villa de Frit als winnaar uit deze smakenoorlog is gekomen. Villa de Frit is één van de weinige frituren in Leuven die werkt met plantaardig vet. Onze cartoonist en Herr X zullen wellicht nooit door dezelfde deur kunnen. Al is dat ook omdat Herr X hierin alleen al nauwelijks lukt.

De mooiste glooiing in het Leuvense Bicky-landschap blijkt op het Hooverplein te liggen

De student lust al eens een snelle hap. Natuurlijk geldt daarbij "hoe vettiger, hoe prettiger," maar er is nood aan meer nuance. Wij gingen op zoek naar de beste Bicky Cheese van Leuven.

TEKST BRECHT CASTEL
FOTO VINCENT PEETERS

RAPPORT

Villa de Frit 8,66/10
2,8 euro
Herbert Hooverplein 1

Bim Bam 8,16/10
2,8 euro
Parijsstraat 37

Het Grotteke 7,16/10
2,8 euro
Heilige Geeststraat 102

't Fritwinkeltje 6,5/10
3 euro
J.P. Minckelersstraat 35

Chick-Away 5,5/10
2,5 euro
Zeelstraat 14

City Snack 3,33/10
2 euro
Mechelsestraat 4

Student

Leuven topsportstad

De stad Leuven en de KU Leuven gaan jonge topsportatleten subsidiëren. Het nieuwe sponsorreglement is een initiatief van het Topsportplatform, de gezamenlijke denktank van de stad en de universiteit.

HEIDI VAN ROMPUY

In 2011 ondertekenden de stad Leuven en de KU Leuven het topsportcharter. Beide spelers engageerden zich toen om samen het lokale Leuvense topsportbeleid te optimaliseren en een sterk draagvlak uit te bouwen voor zowel clubs, atleten als supporters. Het topsportplatform zette de afgelopen jaren alvast enkele stappen in de goede richting, maar met het nieuwe sponsorreglement is het project nu definitief betrokken. De stad en de universiteit kunnen daarvoor rekenen op de financiële steun van brouwerij en multinational AB InBev.

De nieuwe regeling biedt atleten met een topsportstatuut de kans een subsidieaanvraag in te dienen voor een stage ter voorbereiding van de Olympische Spelen, Paralympics, wereldkampioenschappen of Europese kampioenschappen. Een geselecteerde sporter ont-

vangt vervolgens maximaal 800 euro voor één seizoen.

Selectiecriteria

“Het sponsorreglement is uitsluitend bedoeld voor erkende, individuele topsportatleten en niet voor clubs,” benadrukt de Leuvense schepen van sport, Erik Vanderheiden (CD&V). “Onze middelen zijn nog vrij beperkt, maar voor een sporter kan die toelage al een groot verschil uitmaken. Zulke stages zijn voor jonge atleten immers een zware hap uit hun budget. Wij willen hen daarbij dan ook graag een duwtje in de rug geven.”

Enkel Leuvense topsporters of atleten die lid zijn van een Leuvense club komen in aanmerking voor de subsidie. Studenten die verbonden zijn aan de KU Leuven krijgen bovendien voorrang tijdens de selectieprocedure. In ruil voor de subsidie vraagt de stad dat de atleten gedurende één jaar het logo van het topsportplatform uitdragen en bereid zijn workshops te geven aan de privépartners. Subsidieaanvragen voor dit seizoen kunnen nog worden ingediend tot en met 15 april 2015.

“Wij willen jonge atleten een duwtje in de rug geven”

ERIK VANDERHEIDEN
(SPORTSCHEPEN, CD&V)

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

© Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertising)

STUDENT

Persvers

Nieuwe stelplaats De Lijn

Momenteel vinden de voorbereidingswerken plaats voor de nieuwe stelplaats Leuven-Noord voor de bussen van De Lijn. De huidige stelplaats aan de Vuurkruisenlaan verdwijnt en alle activiteiten worden verplaatst naar de nieuwe stelplaats aan de Eénmeilaan. Door de toename van het aantal reizigers de afgelopen jaren was deze te klein geworden. Daarnaast voldoet de huidige stelplaats ook niet meer aan de huidige normen. Begin april starten de eigenlijke werken. Tegen de zomer van 2016 zou de nieuwe stelplaats klaar moeten zijn voor gebruik en een nieuwe werkplek vormen voor bijna 300 medewerkers van De Lijn Vlaams-Brabant.

Levensloop tegen kanker

Op 25 en 26 april vindt de tweede Levensloop plaats op het Militair Kwartier in Heverlee. Deze estafette-loop staat in het teken van de strijd tegen kanker. Teams lopen 24 uur aan één stuk om geld in te zamelen voor de Stichting tegen Kanker. Kankerpatiënten die de ziekte overleefd hebben, wandelen de eerste ronde. Momenteel zijn reeds 52 teams ingeschreven, waaronder een team van Medica, de kring van de Leuvense studenten Geneeskunde en Biomedische Wetenschappen, en een team van onderzoekers aan de KU Leuven. Naast lopen kun je ook kaarsen kopen en die opdragen aan mensen die kanker hebben of gehad hebben. Er zal ook een kaarsceremonie plaatsvinden. Naar aanloop van het evenement zijn er ook allerlei acties om geld in te zamelen, van een appelen- en perenverkoop door de administratieve medewerkers van de militairen van Heverlee tot een paasquiz van de dienst hematologie van het UZ Gasthuisberg. (hve)

Meer info op: www.levensloop.be/relays/leuven-2015

Bovenaan het a capella kwartet Sound Affair, onderaan stadssopraan Noémie Schellens.
Foto's Kalina De Blauwe

RECENSIE OPERA MOBILE – UUR KULTUUR

Start to opera

Opera en de Leuvense student zijn een niet zo voor de hand liggende combinatie. Toch sloeg Opera Mobile een brug tussen beiden vorige woensdag. Verslag van een geslaagde avond.

LORE VERSCHAKELEN

Gezelligheid troef op het plein achter de Pieter de Someraula (PDS), dat voor de gelegenheid was omgetoverd tot een sprookjesachtige locatie. De mooi verlichte gevel van het Pauscollege gaf het decor een extra theatrale toets. Slingers van peerlichtjes, vuurkorven en dekentjes maakten het tot een sfeervol geheel. Het was eens wat anders dan een theaterzaal.

Sound Affair zette de avond alvast geslaagd in. Het a capella kwartet won de vorige editie van Faculty Stars en maakte opnieuw indruk met hun mooie, zuivere harmonieën. Hun optreden was kort maar krachtig. Ze brachten slechts vier nummers, waaronder een swingende Sinatra en een versie van *When Johnny Comes Marching Home* waar menig cantusvoorzitter alleen maar van kan dromen.

Figaro? Figaro!

Een uur lang brachten voormalig stadssopraan Noémie Schellens en

Kobe Baeyens onder begeleiding van pianist Valentijn Elsen het beste van wat opera te bieden heeft én meer. Het publiek kon proeven van enkele klassieke aria's van Verdi, Mozart en Beethoven. Er was ook ruimte voor enkele musicalnummers.

Het stemgeweld van beide zangers deed de koude bijna vergeten

Onsamenhangend? Integendeel. Het was een verfrissende aanpak en het diverse aanbod zorgde er-

voor dat het publiek aandachtig bleef. Bij elk nieuw nummer kregen we een nieuw verhaal. Dat werd steeds kort ingeleid met achtergrondinformatie en vervolgens met veel emotie neergezet. De kostuums, het plumeaurijke decor en attributen zoals hoeden, maskers en, jawel, een schommel, deden de nummers echt tot leven komen.

Humoristische noot

Schellens en Baeyens bewijzen met Opera Mobile dat opera ook allesbehalve saai kan zijn. Vooral tijdens de klassieke duetten kwamen de magie en de kracht van opera naar boven. Het stemgeweld van beide zangers deed de koude bijna vergeten.

De musicalnummers brachten vooral humor ten tonele, want muzikaal viel op dat de operastem hier niet voor is gemaakt. Toch was *Anything You Can Do, I Can Do Better*, uit de musical *Annie get your gun* een hoogtepunt van de avond door de geweldige humoristische insteek. De toeschouwer was helemaal mee met het wedstrijdje "Ik kan een noot langer, hoger... vasthouden dan jij".

De avond eindigde sterk met een fragment uit de musical *The Phantom of the Opera* en het wondermooie *Alegria* als bisnummer. Deze kennismaking met opera smaakte alvast naar meer.

Kringen brengen kunst in het klooster

De kringen NFK en Mecenass sloegen vorige week de handen in elkaar voor een stevige portie cultuur. Onder de noemer Open Expo brachten ze een complete kunst drie-daagse.

BRECHT CASTEL EN JASPER VAN LOY

Open Expo vindt plaats in het verlaten Kartuizerklooster, dat eigendom is van de KU Leuven. Dit kunstenfestival is niet het eerste initiatief op deze prachtige verborgen locatie. In 2012 zocht het gelijkwaardige Ithaka al zijn toevlucht tot het oude kloostergebouw.

De openingsavond was al meteen een voltreffer. Na de speeches van de presessen van NFK, de kring van de Leuvense filosofiestudenten, en Mecenass, die de studenten kunstwetenschappen samenbrengt, volgde een lezing van Wendy Wiertz over kunsten als hobby. Vervolgens vulden muziek en poëzie een van de kapellen van het klooster.

Meteen draaide ook de bar op volle toeren. Hetzelfde gold voor de platendraaier die de cava en pintjes van een streepje muziek voorzag. In de boeken werd vooral gesnuisterd, op zoek naar dat ene exemplaar.

Het amateurisme heeft iets sympathieks en dromerigs

Op de expo vind je werken van studenten van de organiserende kringen en vrienden van hen. Dat resulteert in een zeer diverse tentoonstelling van mode tot poëzie. Een lijn is er wel niet te vinden, want de werken zijn niet gelinkt aan elkaar, de locatie of een thema.

Dat hoeft ook helemaal niet voor een mooi studente-initiatief. Het amateurisme heeft iets sympathieks en dromerigs. De belichting met duidelijk zichtbare lampen en verlengkabels draagt hieraan bij.

Kapel

Een van de mooiste exoruimtes van het klooster is de kapel met onder andere het werk van Pjotr Hubin. Hij ging in 2014 te voet naar Compostella en schetste toen elke dag in zijn dagboek. Het feit dat we die hoogstpersoonlijke tekeningen mogen bekijken, geeft ons het gevoel dat we voyeurs zijn. Geen idee of dat de bedoeling is, maar het werkt wel.

Verder vinden we in de kapel een maquette van Josje Kerkhoven, die perfect de geest van Open Expo weet te vatten. Een groot uitgevallen schoendoos is een tentoonstelling in miniatuur geworden. De verf lijkt nog nat en naast de maquette ligt een kaart van Leuven met het Kartuizerklooster omcirkeld. De droom van Josje is waarheid geworden. Ook de mistige mystiek van Annalise Delbouille, de zachte zijde van Olivia Beckers en de vluchtige weemoed van Valerie Hufkens blijven ons zeker nog even bij.

Zoals de schrijver Willem Elsschot al wist, staan tussen droom en daad wetten en praktische bezwaren in de weg. De filosofen van NFK en de kunstwetenschappers van Mecenass hebben samen die wetten en praktische bezwaren weggewerkt. Het gevolg is

Een van de mooiste exoruimtes is de kapel met werk van Pjotr Hubin

een uitgebalanceerd evenement. Echt talent is mogelijk aanwezig en toonmomenten als Open Expo kunnen dat helpen ontwikkelen. Op naar de volgende editie!

Cultuur

RECENSIE INSTRUMENTALE JAZZROCK IN HET DEPOT

Vlees noch vis van Nordmann

Harde jazz en rustige rock, of is het net andersom? Nordmann speelde vorige week in Het Depot en hoewel de groep duidelijk zijn instrumenten beheerst, missen ze nog net die écht goede songs.

TUUR VANDEBORNE

De instrumentale muziek tiert welig in de Vlaamse klei dezer dagen. Na het succes van Dans Dans en de Antwerpse supergroep Condor Gruppe is het nu de beurt aan Nordmann. Het West-Vlaamse collectief studeerde in Gent en kaapte vorig jaar de tweede plaats weg op Humo's Rock Rally, een uitslag die historisch gezien het meeste kans op succes biedt.

Nochtans maakt Nordmann niet meteen de meest radiovriendelijke muziek. De nummers van het kwartet zijn lang en zang komt er niet aan te pas. Om dat op te vangen, bevindt er zich in het viertal naast de gebruikelijke drummer, bassist en gitarist ook nog een saxofonist. "Jazz!" denkt

Fellen De Smedt

De saxofonist ontpopte zich tot romanticus van de avond

u dan meteen, en inderdaad, jazz is zowat de grootste gemene deler van alle genres waaraan de heren zich wagen. Voeg dat samen met de progrock die af en toe om de hoek kwam kijken en je weet dat de muzikanten top moeten zijn.

Dat was echter ineens het grote probleem van de avond. Ondanks de virtuositeit van de muzikanten ontbrak het hen gedeeltelijk aan degelijk songmateriaal. Nu, amusant was het wel.

Opener *El Nino* teerde op een repetitief saxofoonriedeltje, waarover de gitarist een atmosferische westernsfeer creëerde en de drummer met een bak kroonkurken het ritme aangaf. De aanwezigen in de foyer van Het Depot, niet uitverkocht maar desalniettemin aangenaam gevuld, waren meteen mee.

Creatieve danspasjes

Ohm werd rustig ingeleid door een koebel, niet het meest sexy instrument, maar de

saxofonist – die zijn instrument even aan de kant had gezet – had genoeg charisma om er mee weg te komen. Het nummer werd al gauw overgenomen door de drie andere muzikanten, die er gezamenlijk een brede soundscape van maakten om halverwege dan weer over te gaan in een rocknummer, waarop enkele toeschouwers zich zelfs lieten betrappen op licht geheugbang.

De saxofonist, tevens frontman, moedigde het publiek aan om te dansen, al gaf hij zelf toe dat dat bij enkele nummers om heel wat creativiteit vroeg. Hij ontpopte zich ook tot romanticus van de avond door tot twee maal toe de toeschouwers aan te manen de dichtstbijzijnde man of vrouw "tegen je frak

te trekken en een slowtje te placenten." Geen idee of iemand er een lief dan wel een *one-nightstand* aan over heeft gehouden, maar een nummer als *Paling* zou in ieder geval de juiste soundtrack geweest zijn: spannend doch romantisch.

Whiplash

Ook in *Alarm!*, het titelnummer van hun debuutplaat was de combinatie van jazz en rock duidelijk te horen, maar wederom was het vooral de virtuositeit van de muzikanten die, eerder dan het nummer zelf, tot de verbeelding sprak. De drummer kreeg halverwege vrij spel en knalde een knoert van een drumsolo door de bar. Geen *Whiplash*, wel zeer de moeite.

Leuvense cultuurbloggers Dagboek zonder slot

Het dagboek heeft plaats geruimd voor de blog, met dat verschil dat iedereen leest wat je schrijft. Studenten met een populaire blog geven tips voor succes.

MARGOT DE BOECK

"Mijn blog dient vooral als virtuele opslagruimte, al dat papier werd te veel om bij te houden," vertelt Matthias Vannieuwenhuyze, student taal- en letterkunde. "Later wil ik een boek publiceren. Mijn blog is vooral een oefenruimte. Om beter te schrijven, moet je blijven oefenen."

Geschiedenisstudent Marie-Gabrielle Verbergt gooit het over een andere boeg. Ze houdt een blog bij over beeldende kunst. "Ik ben op mijn zestiende met *ikkijkkunst* begonnen. Een keer per maand kom ik op het *happy hour* bij Klara voor de weekendtip, omdat ze mijn selectie fris en weinig voor de hand liggend vonden. Maar ik wil niet superberoemd worden met mijn blog. Ik wil

gewoon delen wat ik mooi vind aan de samenleving."

"Ik ben niet zo'n organisatorisch type, dus ik wilde geen eigen blog. Ik schrijf liever voor die van iemand anders," vertelt Jasper Croonen. Hij is blogger bij Club KULTuur, de cultuurblog van de Dienst Cultuur van de KU Leuven die studenten een platform biedt om te schrijven over cultuur in Leuven. "Eerder schreef ik al als freelancer voor een Amerikaanse muziekblog."

De ideale studie

Een blog aanmaken gaat steeds makkelijker via sites als tumblr of wordpress. Maar hoe zorg je ervoor dat je blog ook gelezen wordt? Marie-Gabrielle vertelt: "Kies een omgeving die je stimuleert. Ik heb een vaste plaats om

te bloggen, de Noir. Ik weet altijd op voorhand wat ik wil schrijven. Voor mij is geroezemoes belangrijk, of iemand toevallig ontmoeten

"Mijn blog dient vooral als virtuele opslagruimte. Al dat papier werd te veel om bij te houden"

MATTHIAS VANNIEUWENHUYZE

met wie ik even een praatje kan slaan."

Jasper is duidelijk: "Het allerbelangrijkste is het gewoon doen. Het internet staat vol met goede initiatieven, maar bewaart natuurlijk

ook alles wat je ooit geschreven hebt. Maar daar ben ik nu nog niet bang voor – dat gebeurt toch ook als je eenmaal bij een krant werkt. Dat is een van de dingen die onvermijdelijk bij schrijven horen."

Matthias wijst op het belang van sociale media: "Zonder de reclame op Facebook of Twitter krijgt een blog maar weinig aandacht. Ik heb nu 1300 volgers op Twitter. Ik tweet vooral grapjes die contrasteren met de serieuze kant van mijn blog. Van daaruit kunnen mensen naar de blog doorklikken."

Of er een ideale studie bestaat om een goed blogger te zijn? "Geschiedenis studeren helpt, maar ook niet," vertelt Marie-Gabrielle. Soms heb ik het gevoel dat het mij wat remt, dan moet ik me inhouden geen voetnoten te gebruiken. (*lacht*) Ik geloof ook dat iedereen naar kunst kan kijken. Daarom nodig ook iedereen uit om mee te schrijven aan mijn blog. Maar om je blog echt aan de man te brengen, kan je misschien nog het best marketing studeren."

RECENSIE MUSICAL THRILL ME A Thrill to Kill

Persfoto

Sober, entertainend en vlijmscherp. Thrill Me, de eerste productie van de gloednieuwe Leuvense musicalcompagnie proMITHEus, is meteen een schot in de roos.

HEIDI VAN ROMPUY

Al vijf seizoenen lang brengt het amateurgezelschap Mithe vzw kleinschalige musicalproducties op de Leuvense planken. Dit jaar besliste het team nu ook een professionele onderafdeling op te richten onder de naam proMITHEus. Afgelopen donderdag ging hun allereerste productie *Thrill Me*, in een regie

de verhaal van het legendarische duo Nathan Leopold en Richard Loeb, ook wel de Thrill Killers genoemd.

De psychopathische Richard droomt ervan de perfecte misdaad te plegen. De jonge rechtenstudent is geobsedeerd door Nietzsche's Übermenschconcept en wil door het plegen van een perfecte moord zijn intellectuele superioriteit bewijzen. Nathan is obsessief verliefd op Richard en verbindt, totaal verblind, zijn lot met dat van zijn geliefde. Wat volgt, is een van de meest ophefmakende misdaden uit de twintigste eeuw.

Eenvoud siert

Thrill Me is een musical voor slechts twee acteurs. Geen groots decor, imposant orkest of twintigkoppig ensemble, maar muziektheater in zijn meest pure vorm. De intrigerende soundtrack van Dolginoff vormt de rode draad doorheen het verhaal. Geen oorwormen of *catchy tunes*, maar eigenzinnige nummers die enkel met pianobegeleiding worden uitgevoerd. Roeland Daems, pianist van dienst, is zonder twijfel de stuwende kracht achter de voorstelling

De Leuvense productie kiest voor een erg sobere setting, met slechts één piano, één zetel en enkele rekvisieten als decor. Het inventieve gebruik van de belichting, waarmee afwisselend kleine en grote speelruimtes worden gevormd, creëert een intieme en tegelijk gespannen sfeer.

Premièrestress

Het duurde even voor hoofdrolspelers Rudi Giron (Nathan) en Pieter Verelst (Richard) donderdagavond hun draai op het toneel gevonden hadden. Verelst's vertolking van de arrogante Richard flirtte tijdens de eerste

Een intense voorstelling over het falen van de übermensch

scènes met de grens van het karikaturale en ook Giron kon niet meteen zijn stempel drukken op de naïeve Nathan. Even leek het alsof de premièrestress beide acteurs de das om zou doen.

Al snel wisten de jonge spelers echter de juiste chemie te vinden en hielden ze het publiek gedurende de rest van de voorstelling stevig in hun greep. Verelst was met momenten vlijmscherp en ijzingwekkend kil, Giron anderzijds intrigerend obsessief. De jonge acteurs zetten bovendien ook vocaal een sterke prestatie neer. Samen waren ze op hun sterkst, maar ook individueel verdienen ze een pluim.

De eigenzinnige piano-begeleiding is de stuwende kracht achter de voorstelling

Thrill Me is een intense voorstelling over het falen van de Übermensch. Alle remmen worden losgegooid en de *thrill to kill* neemt over. Liefde blijkt uiteindelijk de meest destructieve kracht van allemaal.

Dit is muziektheater in zijn meest pure vorm

van Kristel Lamerichs, in première.

Thrill Me is een relatief onbekend stukje muziektheater van de hand van componist en tekstschrijver Stephen Dolginoff. De musical vertelt het waargebeur-

CulTip

Het is weer die tijd van de maand, wanneer een prominent Leuvense cultuurfiguur zijn of haar culturele tips mag uitdelen. Opdat verzuipen in het aanbod onmogelijk wordt en kwaliteit gegarandeerd is. Deze maand verklapt Steven Vandervelden, artistiek leider van het STUK, zijn geheimen.

Tip 1

3 MAA
De Metsiers
OPEK

"De twee stadsgezelschappen van Leuven, fABULEUS en Braakland/ZheBilding, moeten amper nog voorgesteld worden. De laatste jaren zijn ze allebei bijzonder sterk bezig en verbaasden ze vriend en vijand met de hoge kwaliteit van hun voorstellingen. Mijn eerste tips gaan dan ook over hen."

"fABULEUS ken ik voornamelijk van hun dansproducties. Aangezien die zo goed waren, kijk ik uit naar de bewerking van Carl von Winkelman van *De metsiers*, de debuutroman van Hugo Claus. Claus was negentien toen hij de roman schreef. Het mooie is dat het stuk nu gespeeld wordt door zes actrices die ook allemaal negentien zijn. De lat ligt alleszins zeer hoog en ik ben benieuwd hoe ze het gaan aanpakken."

Tip 2

12-15 MAA
Sabine Sabine
Sabine
OPEK

"Diezelfde lat ligt even hoog voor Braakland/ZheBilding en hun *Sabine Sabine Sabine*. Met Sara Vertongen en Marien Jongewaard heeft het gezelschap een echte topcast voorhanden. Hetzelfde kan trouwens gezegd worden van de muzikanten, aangezien het hier wel degelijk om muziektheater gaat. Huismuzikant Youri Van Uffelen verzorgt de soundtrack samen met Chantal Acda. Zij speelt bij Isbells en bracht ooit nog dEUS-covers speelde in STUK tijdens het tributefestival Vadermoord. Een aanrader, kortom."

Tip 3

30 MAA
The Me in You
Het Depot

"Drie jaar geleden stond deze band al eens in *De Afrekening* van Studio Brussel, maar nu zijn ze terug met nieuw werk. Ik volg de jongens al lang, ook toen ze nog in andere bezettingen speelden. Ze waren nooit helemaal doorgebroken, maar opeens stonden ze daar in de vorm van The Me in You. Heel leuk om dat mee te maken." "Het is ook echte *Duyster*-muziek (naar analogie met het gelijknamige *Studio Brusselprogramma*, red.), met mooie melodieën en meerstemmige harmonieën. Voor hun albumvoorstelling in het Depot brengen ze *special guests* mee. Het belooft dus een bijzondere avond te worden."

Tip 4

26 MAA
De macht der theaterlijke dwaasheden
30CC/
Schouwburg

"Met *De macht der theaterlijke Dwaasheden* kende Jan Fabre in 1984 zijn absolute internationale doorbraak. Nu wordt het stuk herwerkt door de jonge generatie in een voorstelling van vierenhalf uur. Geen zorgen, iedereen mag gewoon in- en uitlopen."

"Het stuk werd in 1985 al eens in Leuven gespeeld. Toen was dat tijdens Klapstuk, het belangrijke internationale dansfestival dat STUK toen organiseerde. Het mooie is dat de voorstelling nu ook speelt in het kader van een soort *memory lane* die STUK, hier dus samen met de collega's van 30CC, organiseert naar aanleiding van het boek over de geschiedenis van STUK dat op 21 maart verschijnt. Het wordt ongetwijfeld een bijzonder intense avond, iets om absoluut mee te maken." (tv)

Menu v/d week 2 - 6/3/2015

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Koninginnenhapje	€ 4.20
Luikse pens met savooikool en mosterd van De Ster	€ 3.20
Marokkaanse omelet met couscous	€ 5.40
Rumsteak met bearnaise en boontjes, wortelen, romanesco kool	€ 5.90
Spaghetti bolognese groot (A3, enkel 's middags)	€ 4.20

dinsdag

Gemarineerde kipfilet met boursintomaat en krielaardappeltjes	€ 5.40
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 4.20
Spaghetti bolognese groot (A1 + A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognese klein (A1 + A2)	€ 3.20
Koninginnenhapje (A3, enkel 's middags)	€ 4.20
Bagnat brood gevuld met Quorn, courgette, wortelen, paprika en pittige saus	€ 5.90

woensdag

Balletjes met krieken	€ 4.20
Kippenbout met zoetzure currysous, wortelen en gebakken rijst	€ 3.20
Vegetarische lasagne	€ 5.40
Koninginnenhapje (A3, enkel 's middags)	€ 4.20
Spaghetti bolognese groot (A3, enkel 's middags)	€ 4.20
Zalmfilet met witte wijnsaus met tomatenblokjes en knolselderpuree	€ 5.90

donderdag

Pizza pepperoni	€ 5.90
Romig blanket (varkensragout)	€ 3.20
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognese groot (A3, enkel 's middags)	€ 4.20
Blinde vink met mosterdsaus en gebakken bloemkool (A1+A2)	€ 5.40
Kikkererwten op z'n catalaans (gegratineerd met olijven en mozzarella)	€ 4.20

vrijdag

Kippenbrochette met mysterieuze saus met rijst en perzik	€ 5.90
Koninginnenhapje (A1 + A3)	€ 4.20
Veggi gyros met griekse pasta en slaatje	€ 5.40
Visnuggets met gestoofde venkel en peterseliepuree	€ 3.20

Volg ons op sociale media:

[facebook.com/almaKULEuven](https://www.facebook.com/almaKULEuven)

twitter.com/almakuleuven

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

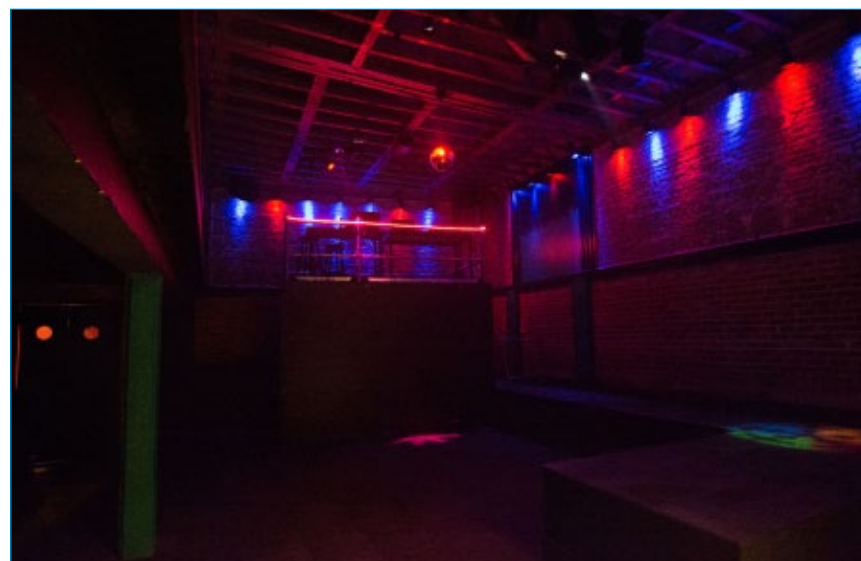
de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Noodlijdend Griekenland aanvaardt moussaka als nieuwe officiële munteenheid

Ondertussen bij de Vlaamse Vereniging van Studenten ...

Ook populaire mannenbladen doen mee aan Dagen Zonder Vlees

Nacht van het Museum geen onverdeeld succes in Syrië

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 15
Maandag 23 februari 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Een hele dag gamen" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Biseksualiteit" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Scheetjes laten naast Sam" De Boeck, Catherine "Een serie uitkijken in een dag" Hechter, Yentl "Okselhaar" Cooreman, Karel "Geen hemd dragen" Peeters, Jasper "De Flair lezen als man" Van Loy, Karolien "Tattoos" Wilmots

Schrijvers:
Brecht "Seks met kinderlijkjes" Castel, Roderik "Devil threesome" De Turck, Paul-Emmanuel "Borstverkleining" Demeyere, Simon "Mij verkleden als Pikachu" Grymponprez, Pjotr "Hipster zijn"

Hubin, Feline "Borsten" Ketels, Mika "Martijn muilen" Tuybaerts, Hanne "Geen champagne drinken op recepties" Van Espen, Caroline "Aziatische mannen versieren" van Rhee, Heidi "Musicalliefhebber zijn" Van Rompuy, Tristan "Dat er geen kinderen meer zijn" Vandeveld, Tuur "Pipi in de douche doen" Vandenborne, Lore "Kannibalisme" Verschakelen, Niko "Blasfemie" Wuyts

Fotografen:
Kalina "Whiskey drinken als vrouw" De Blauwe, Felien "Ketchup" De Smedt, Meredith "Selfiestick" Gelfod, Simon "Neuspeuteren" Leclercq, Vincent "Islamitische mannen oraal bevredigen" Peeters

Tekenaars:
Jeroen "Flauwe woordmoppen" Baert, Karolien "Penissen afsnijden met een heggenschaar en dan lachen" Favoreel, Martijn "Mika muilen" Stoop,

Christophe "Twerken" Weets

Dtp:
Sam Rijnders, Korneel De Schamp

Eindredactie:
Roderik De Turck, Yentl Cooreman, Thomas "Tinder" Cliquet, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Catherine Hechter, Feline Ketels, Hanne Van Espen, Jasper Van Loy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-

nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, favoriete taboe?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Linda De Win

“Ik ga geen pinten pakken met politici”

Geen politieke verslaggeving zonder Linda De Win. Zij brengt al bijna tien jaar verslag uit over het politieke leven in Villa Politica. Naast de journalistiek is ze ook bekend door haar deelname aan De Slimste Mens ter Wereld.

CAROLINE VAN RHEE

Wilde u altijd al in de journalistiek werken?

Linda De Win: «Eigenlijk wel. Niet van kinds af aan, maar zeker sinds ik zeventien à achttien jaar was. Ik heb eerst geschiedenis gestudeerd, wat een vrij algemene opleiding is.»

«Ik was toen heel hard onder de indruk van *All the President's Men*, het boek van de twee journalisten die het Watergateschandaal hebben blootgelegd. Dat boek las echt als een roman en dat was de eerste keer dat ik dacht: “Goh, dat is toch wel fijn.” Daarnaast keek ik veel naar het journaal en volgde ik de actualiteit. Daardoor kreeg ik het gevoel dat de journalistiek iets voor mij was.»

Was dat dan ook meteen al Wetstraatjournalistiek?

De Win: «Niet vanaf het begin. In het begin heb ik vooral cultuur, radio en algemene verslaggeving gedaan. Toen ik nog op de radio werkte, was er op onze redactie een gang waar de Wetstraatjournalisten zaten. Dat waren voornamelijk mannen in een maatpak die meestal al wat ouder waren. Ik dacht: “Dat is echt niets voor mij.” Het is eigenlijk pas later dat ik heb gerealiseerd hoe boeiend dit eigenlijk is.»

Hoe bent u bij de VRT terecht gekomen?

De Win: «Ik heb meegedaan aan het journalistenexamen van de toenmalige BRT. Dat was een groot examen met meer dan duizend deelnemers. Uiteindelijk bleef je met vijftientig mensen over en daar was ik gelukkig bij. Op de radio beginnen was toen de enige optie. Iedereen moest op de radio beginnen omdat daar een leegloop was door de opstart van VTM.»

Vindt u dat de journalistiek veranderd is?

De Win: «Ik vind van wel. Het is veel sneller geworden, je hebt minder tijd om na te denken. Er wordt sneller gereageerd en dat leidt soms tot onzorgvuldigheden.»

«Toen ik begon, bestonden er zelfs geen gsm's of computers. De persberichten kwamen binnen op een telexmachine en om het halfuur zei de eindredacteur: “Ga dat maar eens afscheuren.” Dan leggen ze alle persberichten samen en moest je hieruit een bericht maken.»

«Als ik ergens ter plekke was, ging ik soms aan de deur bellen om te vragen of ik mocht telefoneren. Na een tijdje kregen we wel een satelliet-

lefoon waarmee we min of meer live verslag konden uitbrengen. De midelen zijn sterk veranderd. Sociale media bestonden vroeger nog niet.»

Debat

Bent u een voorstander van sociale media in de journalistiek?

De Win: «Voorstander is misschien een groot woord, maar ik merk dat sociale media het politiek debat beïnvloeden. Woensdag (4 februari, red.) hebben we dat nog gezien. In het Vlaams parlement was er een debat gaande over Uplace (een gepland megashoppingcomplex nabij Machele, red.). We wilden graag weten wat CD&V en Open VLD daarvan dachten, maar zij waren pas aan de beurt aan het einde van het debat. We konden hun standpunt niet te weten komen. Dan zegt CD&V: “We hebben er heel wat twijfels bij.” Normaal wacht ik altijd even, omdat wij met vertra-

ging worden uitgezonden, maar ik heb dat onmiddellijk getweet en tien minuten later reageerde Groen al daarop in het parlement.»

Voelt u extra werkdruk of stress door de opkomst van sociale media?

De Win: «Voor ik aan *Villa Politica* begin, probeer ik altijd te kijken of ik mee ben. Maar dat bezorgt mij geen stress. Ik volg ongeveer 184 mensen en niet iedereen tweet de hele tijd. Als ik al eens iets mis, wordt dat wel getweet door een collega. Stress komt er dus niet aan te pas. Dat komt misschien ook door ervaring.»

“Zonder Villa Politica was de regering volgens mij niet gevallen”

Hoe is de band met de politici die u interviewt?

De Win: «Het hangt ervan af wie het is. Ik probeer wel een afstand te be-

waren. Ik ga geen pinten pakken met politici. Stel nu dat ik in hetzelfde café zit als een politicus, dan praat ik daar natuurlijk wel mee. Ik probeer met iedereen zo vriendschappelijk mogelijk om te gaan. Met sommigen klikt het beter dan met anderen.»

Heeft u ooit al eens slechte ervaringen gehad, bijvoorbeeld iemand die geen commentaar wil geven?

De Win: «Ik beschouw dat niet als slechte ervaringen. Als iemand geen commentaar wil geven, dan is dat zijn voorrecht. Ik heb wel al ervaringen gehad met politici die belden naar de redactie omdat iets hen niet beviel. Dan bellen ze om zich te beklagen over een kritisch interview. Dat zegt meer over hen dan over ons.»

Ervaring

Hoe gaat u om met onverwachte situaties?

De Win: «Ik denk dat er nog weinig onverwachte dingen kunnen gebeuren. Gisteren was er na de uitzending een bommelding. Ik zou gewoon mijn plan hebben getrokken en, zo ver als de kabels het toelieten, verslag hebben uitgebracht.»

«Ik vind het spijtig dat er nog weinig dingen zijn die mij kunnen verrassen. Ik doe dit natuurlijk ook al bijna tien jaar en sta er niet alleen voor. We

zijn hier met een team en zijn goed op elkaar ingespeeld. Ondertussen hebben we hier al verschillende zaken meegemaakt: parlementaire zittingen die niet beginnen, ministers die niet komen opdagen.»

Wat is een van de belangrijkste momenten uit uw carrière?

De Win: «Het moment dat de regering is gevallen en Leterme (*Yves, toenmalig eerste minister van CD&V, red.*) zijn ontslag indiende in nasleep van de Fortiscrisis in 2008. We zijn toen naar de Kamer gegaan en wisten op voorhand niet wat er ging

“Ik vind het spijtig dat weinig mij nog verrast”

gebeuren. We besloten toch een uitzending te maken. De media hebben een grote rol gespeeld in wat er toen is gebeurd in de Wetstraat. Ik denk dat die regering het zonder Villa Politica wel had overleefd.»

